

BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ
a Universității de Stat „Alecu Russo” din Bălți

OAMENI ILUȘTRI AI ORAȘULUI BĂLȚI

File de istorie

Odată cu trecerea timpului descoperim tot mai multe nume notorii provenite din Bălți, celebre pe mapamond acum un secol și mai bine, dar care au rămas în anonimat la ele acasă doar pentru că nu se înscriau în ideologia regimului totalitar. Astăzi, ne amintim de unii, îi „descoperim” pe alții, în special la anumite aniversări, jubilee sau când citim ceva în presa europeană despre marile personalități de altădată ce-și trag obârșia de prin părțile noastre...

ALEXANDRU LEMIȘ

(?, Bălți - ?).

violist

**„AGENT ROMÂN” CARE ÎȘI
MANIFESTA SENTIMENTELE
NAȚIONALISTE**

Lăutar. Autodidact.

1840 - Violonist. Orchestra lui Alexandru Flechtenmacher, Iași

1857 - Capelmaestru al formației instrumentale, 12 interpreți

1868-1869 - Șef de Orchestră de muzică populară (Iași), concertează „în lung și-n lat” și în Basarabia, cântând la nunțile și petrecerile boierești.

Alexandru Lemeș era solicitat fiind renumit pentru măiestria de violonist, dar și pentru vocea sa.

Considerat inima moldovenismului. Nu exista petrecere fără privighetorescul lui glas. Cânta melodii populare aranjate pentru orchestră. Vioara și vocea lui au stârnit admirația românilor basarabeni, nu și a regimului, triumful i-a înspăimântat, în 1870 guvernul rus, expulzându-l din Basarabia pe motiv că „ar fi fost periculos”...

Cunoscut ca „Lemiș Lăutaru” era de origine evreu. Cultura națională în sec. XIX se reducea la muzica lăutărească și populară purtată de către vestiții lăutari bălțeni Lemiș și Costache Parno, care au învățat tainele viorii de la însuși Barbu Lăutaru

Si acum putina istorie cu privire la "BENEFICIILE" si urmarile pe care le-a avut aceasta politica iluminata alexandrina pentru populatia romaneasca din Basarabia

"Țarul Alexandru al II-lea declară război Imperiului Otoman la Chișinău

Detașată de Țara Moldovei în 1812, regiunea pruto-nistreană, numită de noile autorități Basarabia, a fost treptat limitată în contactele ei cu românii de peste Prut. De atunci, provincia răsăriteană a Moldovei a avut o „istorie paralelă” cu cea a Principatelor Române, fiind puține momentele când destinul lor putea să se intersecteze. Una dintre acele rare ocazii a fost

<http://biblioteca-virtuala.blogspot.md/2011/03/politica-lui-alexandru-al-ii-lea-al.html>

http://www.istoria.md/articol/456/Leg%C4%83turile_Basarabiei_%C5%A2ariste_cu_Principatele_rom%C3%A2ne%C5%9Fti_%C5%9Fi_Rom%C3%A2nia

<http://www.jobs-centre.eu/ro/content/descriere-istoric-regiune-balti/page/0/1>

COSTACHE PARNO (PARNĂU)

1856, Bălți - 20 aprilie 1912, Bălți

viorist

VESTITUL LĂUTAR DIN BĂLȚI

Lăutar basarabean, unul din cei mai iscusiți, s-a născut într-o familie de țărani din Bălți, a manifestat de mic copil o atracție pentru muzică. Primii pași i-au fost călăuziți de spiritul nativ, autodidact, el însușind singur, la ureche, melodiile pe care le auzea.

Dirija și preda muzica acasă. În orchestra sa, compusă din 18 muzicanți (vioară, contrabas, instrumente de suflat de lemn, alamă și instrumente de percuție), a inclus viola și cornul, care până la dânsul nu erau folosite în orchestrele populare. Costache Parno, care nu știa nici a scrie, citi, a învățat notele și a fost primul lăutar, care a predat muzica în școală din oraș.

REALITĂȚI CULTURALE • Nr. 8 / 2015 21

Vasile Chiseliță, de la studii de artele, Institutul Patrimoniului Cultural al A.S.M.

Manuscrisul lăutarului bălțean Costache Parno (Parnău): o mărturie privind repertoriul muzical popular din Basarabia la început de secol XX

Costache Parno, anul 1910 (MENSCH, inv. 9180)

caerit sau manuscris, păstrat sub tit. de tezaur 9180, document îned. eximen de valoare, al cărui autentică încă nu a fost stabilit și adus la cunoștința marelui public.

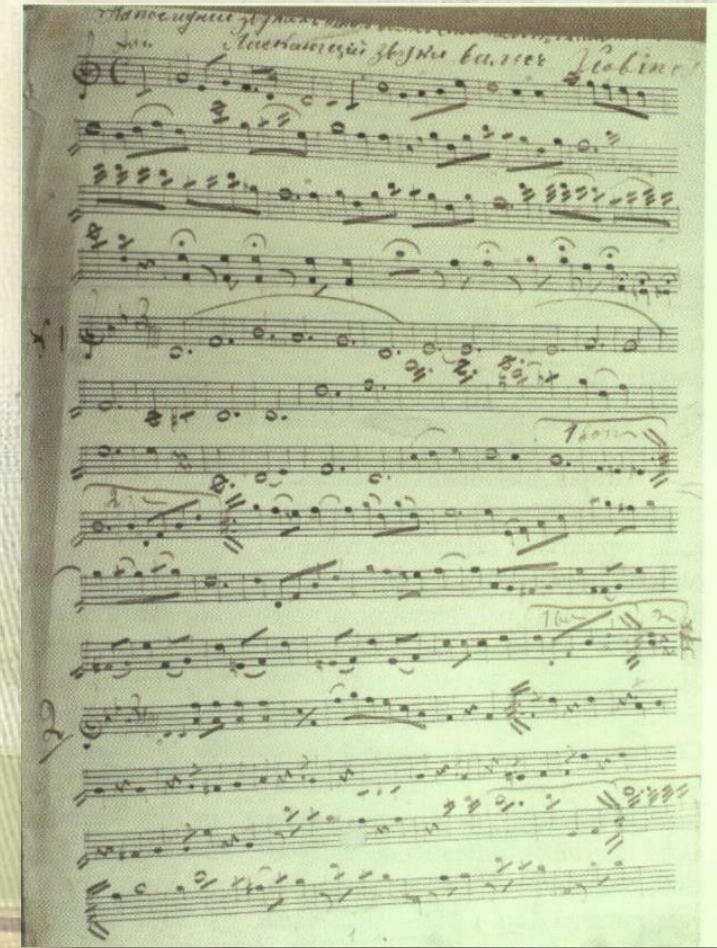
O bună parte din arhivele menționate datează din anul 1962, grație donațiilor lui Ion Parno (1906-1979), fiul lăutarului. Materiale prezente la țară scrișite și fondul muzicologic lui Boris Kotliarov (1915-1982), pictor la Arhiva Națională a Republicii Moldova (ANRM, Fond personal 2900). Acesta include circa copii după surse originale cunoscute, primele care țineau muzicologii, publicate în anul din filii "Belyi vestnik", scriștarea în idi, datată din anul 1912, expediată din America, de către M. Lemisch, tradusă în rusa a scriștării în carea, înmormântat a două metode instrumentale evreiești de Șteer, semnate de Lemisch și dedicate lui Costache Parno.

Primele informații de sinele privind logrită și personalitatea de creație a lui Costache Parno/Parnău au fost introduse în câmpul științific de către Boris Kotliarov, în monografia despre aria vieții în Moldova (Chișinău, 1955), precum și într-o serie de articole de popularizare ale autorului.

Născut în anul 1856, într-o familie de oameni nevoiași din timpul Războiului, Costache Parno/Parnău, fiul lui Zaharia, a manifestat de mic copil o mare atracție pentru muzică. Nu se cunoaște exact anul când și cum a început să

învețe et a cânta la vioară. Ca orice lăutar, cu siguranță că printr-un fost cunoscut de spiritul mare, autodidact, el însuși singur, la ureche, reoduct, pe care le auze de la pătrâna săi și de la lăutarii locali. Într-o conferință cu Boris Kotliarov, din anul 1963, muzicologii menț. Vasile Costache gherează ideea că Parno ar fi putut studia vioara cu unul dintre frații Lemisch, reprezentanți ai unor vechi dinastii de muzicieni evrei din Iași, exsoveni, încă de pe la începutul anilor 1840, ca violoniști în orchestra Teatrului Național din Iași, condus de Al. Flechtmanchen, dar și ca autori și primii poștari de metode naționale pentru pian, înținat Popovici de oțomani moldăveni, publicat în anul 1846 și semnat cu inițialele S. & B. Lemisch. Deși neconferențat de surse disponibile, prezenta frație Lemisch în Basarabia, în calitate de violoniști și discoli de muzică, pare a fi desul de plausibilă, date fiind și precumprivele tradiții basarabene ale familiei loc. S-ar fi putut, deci, ca prin anul 1866-1870, frații Lemisch, sau peoate lui urmași dintr-o accepție, să fi cântat prin Basarabia, pe la Iași, școlile solitare, muzici și petreceri populare, dar și să fi predat periodic lecții particulare de vioară în Bălți, inclusiv lui Costache Parno/Parnău.

Numele adesea și cunoscutului lui Parno a rămas înscris înăi mult timp în mister Kotliarov, care și de alți autori, susțin, fără teret, că ar fi putut numele Alexandru Lemisch (lăutar moldăvești și serb-iar, Chișinău, 1866, p. 81). Datele recente, incluse în monografia despre istoria culturii evreiești din SUA (The art of being Jewish in modern times, Philadelphia, 2004, p. 297), au: încă nu clarifică la țară Evreiești și gura embreiești a violonistului Mihu Lemisch (1847-1918), autori izăriti menționară faptul că acesta a emigrat

Manuscrisul lui Costache Parnău

Viața lui a fost o continuă, totală dăruire artei. Chiar și moartea l-a surprins cu vioara în mână. L-a răpit în timp ce cânta la teatru melodia valsului său preferat. Gazeta de Bălți spune „o mulțime de lume venise să aducă omajiu. Orchestra se va destrăma fără maestrul său, care a condus-o de 22 de ani și și-a depus în lucrul tot sufletul său ... nici o nuntă, bal, serată nu se făcea fără orchestra lui”.

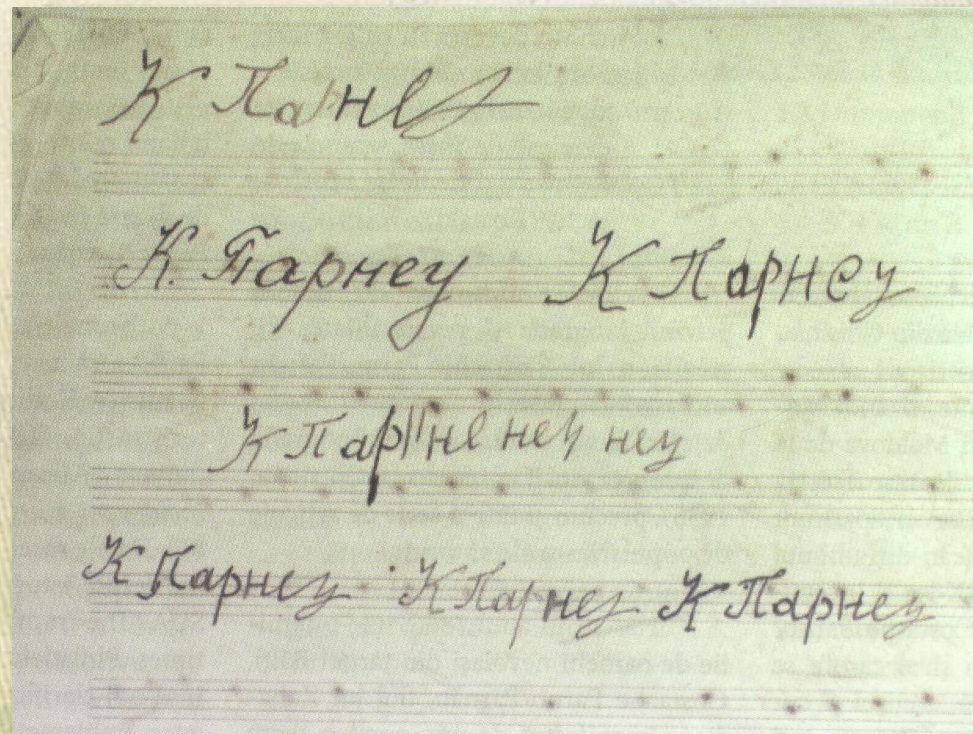
LĂUTARUL BĂLȚEAN COSTACHE PARNO (PARNĂU)
ȘI CAIETUL SĂU DE NOTE: TENDINȚE CULTURALE
ÎN REPERTORIUL MUZICAL POPULAR DIN BASARABIA
LA ÎNCEPUT DE SECOL XX

VASILE CHISELIȚĂ

*Minstrel Costache Parno (Parnău) from Bălți and his Musical Manuscript:
Cultural Trends in Popular Musical Repertoire from Bessarabia
at the XXth Century Outset*

Based on the musical manuscript of minstrel Costache Parnău from Bălți (1856–1912), one of the less known archives materials, being in custody to The National Museum of Ethnography and Natural History in Chișinău, the study tends to reveal the main cultural trends, aesthetic sources and characteristic genre structure of the popular musical repertoire from Bessarabia at the XXth century outset. In addition, the author offers new important data concerning the true name, artistic personality and artistic method of this minstrel and of his famous mentor, the violinist and conductor Milu Lemisch (1847–1918). Native from a musical dynasty from Jassy city, Romania, for many years he worked in Bessarabia as violinist, minstrel and music educator, he found in Bălți town a well-known popular orchestra (minstrel ensemble, named “taraf”), in which studied Costache Parnău, approximately between 1870–1887. Further, Lemisch emigrated in Philadelphia, USA, being known as a musician, member of various local orchestras and as an author of a new genre of Jewish popular dance music, named “Russian sher”, based on pot mixed culture, with many roots in East-European folklore.

The content of Parnău’s musical manuscript (notebook), elaborated between 1907–1912, points out that the genre structure of Bessarabian minstrel musical repertoire was strongly influenced by four main cultural sources: first of all, by national Romanian minstrel and popular Europeanized music, and secondly, by West-European popular music, Russian popular and academic music, and Jewish klezmer folk music. An important role in cultural dialogue of minstrel popular music in region belongs to

Semnătura proprie a numelui lăutarului

Fotografia Costache Parno cu vioara, care, împreună cu alte materiale, a fost dăruită în 1962 colecției Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău de fiul său. „Tata a cumpărat vioara cu intenția de a mă învăța să cânt, i-a plăcut, încât n-a putut să se despartă de ea pînă la sfârșit.

Un caiet de note, pupitrul, se păstrează în fondurile muzeului”.

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți

Confluente Bibliologice

Revista de biblioteconomie și științele informării

COSTACHE PARNO -
VESTITUL LĂUTAR DIN BĂLȚI

Balti Famous fiddler Costache Parno

Elena ȚURCAN

Abstract: Costache Parno is one of the first well-known Bassarabian musicians who was born and lived in Balti. He did not know neither write nor read, but learned the notes and was the first fiddler, who taught music at city school, driven by a methodological rules and system. Parno Costache's life was dedicated to art.

Dezvoltarea culturii muzicale basarabene în general și a celei violoniste în special, după cum era și natural, este legată nu numai de Chișinău, ci și de alte localități. În a doua jumătate a secolului trecut, ca și acum, orașul Bălți era și este după mărime al doilea după Chișinău.

Alături de cunoscuții lăutari Alexandru Lemîș [1] și Colțea, la Bălți și-au desfășurat activitatea vioariștii Costache Parno, Alexandru (ori Sașa) Ciobanu, Papa Borș (probabil poreclă) și alții. Dintre toți aceștia cel mai remarcabil este, fără îndoială, Costache Parno, în a cărui artă s-au intruchipat cele mai bune tradiții ale creației populare basarabene.

Costache Parno (1856, Bălți, -20.04.1912, Bălți), lăutar basarabeu (vioarist). A fost unul din cei mai vestiți vioariști de pe atunci, s-a născut într-o familie de țărani săraci. Copilăria lui a fost o școală aspră, ca și copilăria a milioane de copii săraci de la sate.

Costache Parno a învățat să cînte la vioară de la faimosul lăutar Alexandru Lemîș [2] și în curînd agunge și el lăutar vestit. El a trăit și

Constantin

Magazin Istoric

Apare din aprilie 1967

← CINEMATOGRAFELE DE ALTĂDATĂ

BUCUREȘTI. MODERNIZARE ȘI OCCIDENTALIZARE? →

[imi place](#) [Distribuie](#) 2.480 de persoane apreciază asta. Fii primul dintre prietenii tăi.

LĂUTARUL COSTACHE PARNO (PARNĂU)

Publicat în 20/01/2014 de Vasile Chiseliță

Fondurile Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău (M.N.E.I.N.) păstrează o serie de obiecte și documente importante vizând istoria culturii muzicale din Moldova de la est de Prut (Basarabia). Printre acestea se află și unele obiecte ce au aparținut cunoscutului lăutar din Bălți Costache Parno/Parnău (1856-1912): vioara personală, arcușul și cutia instrumentului, pupitrul de note, trei fotografii personale și două cu formațiile sale muzicale. Acestora li se alătură și caietul său manuscris, păstrat sub nr. de inventar 9.189, document inedit, extrem de valoros, al cărui conținut încă nu a fost studiat și adus la cunoștința marelui public.

O bună parte dintre achizițiile menționate datează din anul 1962, grație donațiilor lui Ion Parno (1896-1979), fiul lăutarului. Materiale prețioase conține și fondul personal al muzicologului Boris Kotlearov (1913-1982), păstrat la Arhiva Națională a Republicii Moldova (Fond personal 2.960). Acesta include cinci copii după surse originale valoroase.

Caută în sit

Caută

Ultimul număr

<http://www.magazinistoric.ro/lautarul-costache-parno-parnau-3940/>

Orchestra de instrumente populare, condusă de C. Parno

EUGENIA MALEȘEVSKI

10 decembrie 1868 j. Bălți – 23 noiembrie 1940

Tîrnova, Dondușeni

pictor

O VIAȚĂ TRĂITĂ PRIN ARTĂ

1369 - Atestarea documentară a serdarului Jaksa, nobil pe blazonul căruia era reprezentat un grifon 1613. Amintiți nobilii Maleszowski

1834 - 1906. Tatăl Eugeniei, Marcelin-Iosif-Franț Maleșevski, fiul lui Martin și al Franciscăi, Varșovia

1841 - Consiliul de Nobili al Regatului Polonez confirmă descendența nobiliară a familiei Maleșevski

1843 - 1928. Mama Atanasia Constantin Apostolopolo

1859 - Căsătoria

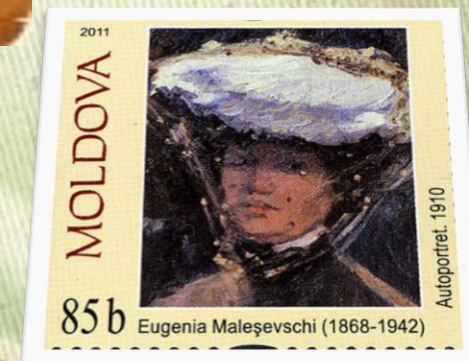
1868 - Nașterea Eugeniei Maleșevski

Autoportret. 1910, ulei

Grifon. Blazonul familiei Maleszowski • Griffin, Coat of arms of Maleszowski family

1892-1896 - Școala de Desen a Asociației de Arte Frumoase, Odesa

1893, 1894 - Medalia mică de bronz

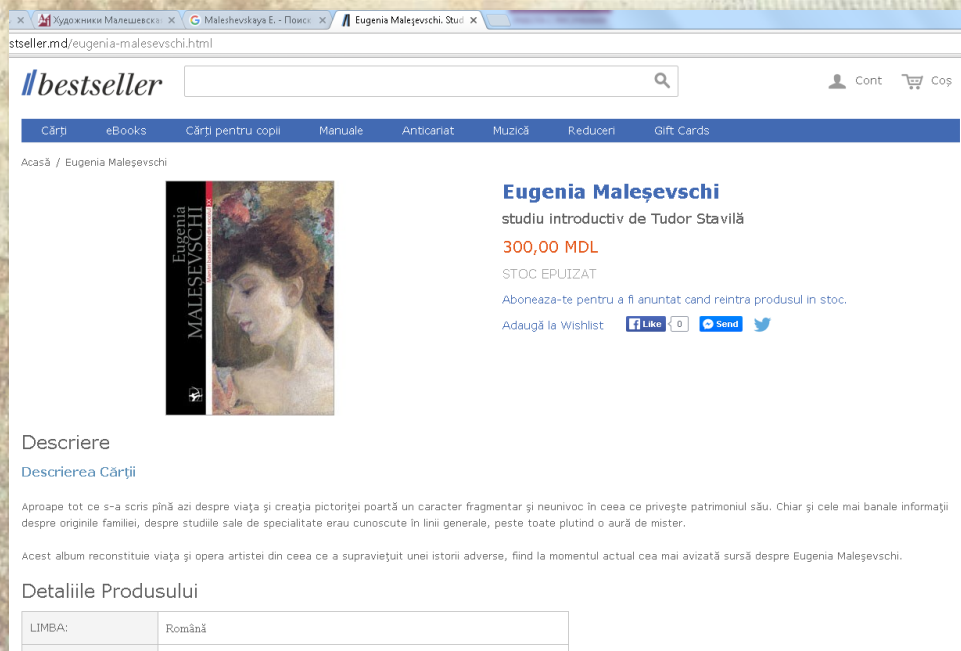
1896 - Școala Superioară de Arte a Academiei Imperiale de Arte Frumoase, Sankt Petersburg

1898 - Rusia, studii cu teme arhitecturale și peisaje

1899-1903 - Academia de Arte, Sankt Petersburg, atelierul Ilia Repin

1903-1906 - München, Paris, Roma

1910-1928 - Expune opere la ambele Societăți Basarabene de Arte

stseller.md/eugenia-malesevschi.html

bestseller

Cărți eBooks Cărți pentru copii Manuale Anticariat Muzică Reduceri Gift Cards

Acasă / Eugenia Maleșevski

Eugenia Maleșevski
studiu introductiv de Tudor Stăvilă
300,00 MDL
STOC EPUIZAT
Aboneaza-te pentru a fi anunțat când reîntră produsul în stoc.
Aduăgă la Wishlist

Descriere
Descrierea Cărții

Aproape tot ce s-a scris pînă azi despre viața și creația pictoriței poartă un caracter fragmentar și neunivoc în ceea ce privește patrimoniul său. Chiar și cele mai banale informații despre originile familiei, despre studiile sale de specialitate erau cunoscute în linii generale, peste toate plutind o aură de mister.

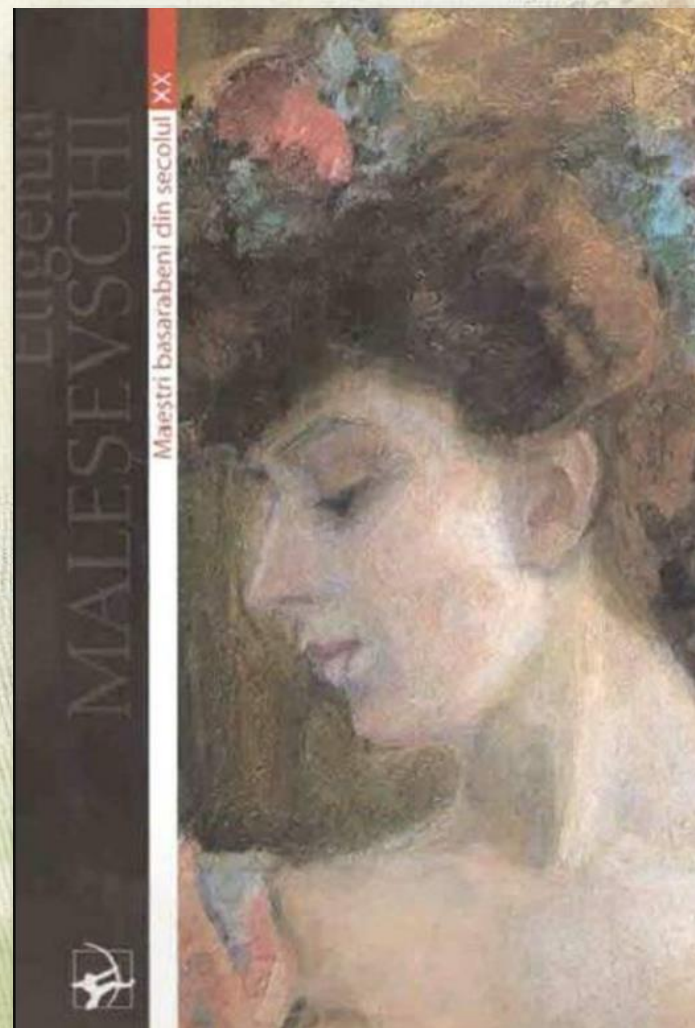
Acest album reconstituie viața și opera artistei din ceea ce a supraviețuit unei istorii adverse, fiind la momentul actual cea mai avizată sursă despre Eugenia Maleșevski.

Detaliile Produsului

LIMBA:	Română
--------	--------

Portretul mamei. C., cărbune

<http://www.bestseller.md/eugenia-malesevschi.html>

1913-1914 - Italia, Turcia, Grecia și Siria

1915 - Expune cca 90 de opere „Expoziția de tablouri a pictorilor basarabeni”

1920 - Expune 18 lucrări „Expoziția de pictură și sculptură”

1927-1928 - Saloanele Societății de Arte Frumoase, Basarabia. Predă pictura la școli particulare, gimnazii, istoria artei la Școala de Arte plastice, Chișinău

1939 - Figurează în Catalogul operelor donate pentru fondarea Pinacotecii Municipale, Chișinău

1942 - Se stinge din viață. Înmormântată la Cimitirul Central, Chișinău.

Și-a manifestat talentul în pictură, grafica de carte și șevalet, în scenografie

E. Maleșevschi. Fotografie din anii 1930

Малешевская, Евгения Марцелиновна

Материал из Википедии — свободной энциклопедии

В Википедии есть статьи о других людях с фамилией **Малешевский**.

Евгения Марцелиновна Малешевская (е замужестве — *Росити*; 10 [22] декабря 1868, Гарбуцканы, Бессарабская губерния — 11 марта 1958, Пирей, Греция) — русская художница, график^[1].

Писала жанровые и исторические картины, в более позднее время испытала влияние символизма.

Содержание [убрать]

- Биография
- Память
- Примечания
- Ссылки

Биография [править | править вики-текст]

Родилась 22 декабря (10 декабря по старому стилю) 1868 года в деревне Гарбуцканы Сорокского уезда Бессарабской губернии (ныне территория села Погорна Шоданештского района Республики Молдова).

Окончила гимназию в Киеве. В 1896—1903 училась в Императорской Академии художеств у И. Е. Репина. В 1903 году Малешевская была привлечена И. Е. Репиным к работе над диорамой «Ассамблея при Петре I» (совместно с Е. А. Киселевой, к 200-летию Петербурга). Получила звание художника за дипломную картину «Слушают», изображающую собрание русских революционеров под видом музыкальной вечеринки. В 1903—1906 годы совершенствовалась мастерству в Мюнхене, Париже и Риме.

С 1906 года жила в Кишинёве, преподавала рисование в частной школе. Участвовала в выставках Общества любителей изящных искусств и Общества изящных искусств в Кишинёве. Работала в живописи, вышивки и станковой графике, сценарии. Работы Малешевской демонстрировались на выставках Бессарабского художественного общества с 1910 по 1928 годы^[2].

Во время Второй мировой войны эмигрировала в Грецию. Скончалась 11 марта 1958 года, похоронена на Русском кладбище имени Е. К. В. Королёвы Эллинов Сельи Константиновны в Пирее^[4].

Некоторые источники указывают, что Малешевская скончалась 23 февраля 1942 года (не смогла эвакуироваться в тыл)^[5] в селе Тырново Дондошанского района Молдавской ССР^[6].

Дата рождения:	10 (22) декабря 1868
Место рождения:	Гарбуцканы, Сорокский уезд, Бессарабская губерния, Российская империя
Дата смерти:	11 марта 1958 (89 лет)
Место смерти:	Пирей, Греция
Подданство:	 Российская империя СССР

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9>

MOLDOVENII

« Lumea este primordial armonioasă. Bărbatul și femeia sînt creați unul pentru altul, pentru o viață armonioasă în familie, pentru a avea urmași desăvîșiți și binecrescuți... » (Crezul moldovenilor, 68)

« Precedent » « Următor »

Autentificare | Înregistrare | Forum

« MINDRIȚI-VĂ CA SÎNTEȚI MOLDOVENI! DIASPORA PRIMA EDIȚIE A EMISIUNII »

Maleșevschi Eugenia

Artele plastice

Istoria artelor plastice
Genurile artelor plastice
Personalități

Instituții de artă
Asociații și colective de creație

Calendarul evenimentelor

23	Decembrie				
Lu	Ma	Me	Jo	Vi	Sa
	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29
30	31				

<http://www.moldovenii.md/md/people/264>

Marea artistă plastică, la 1940 a donat 60 de tablouri din colecție. Cele mai cunoscute sunt „Primăvara” și Necunoscuta (sau „Franțuoaica”). Schițele, executate în tehnica creionului italian și a cărbunelui, denotă cunoștințe excelente în domeniul compoziției și anatomiei plastice. Creația pictoriței basarabene, care a adus simbolismul la Chișinău, nu poate fi omisă din patrimoniul sud-est European al artei.

<http://artinfinit.md/cgblog/1886/201/In-memoriam---Eugenia-Malesevschi>

<http://www.mnam.md/index.php?option=c>

<https://books.google.md/books?id=ahEDAwa>

<http://artinvestment.ru/auctions/133210?f>

<http://foto-history.livejournal.com/8072954.html>

<http://peresvetovgallery.ru/hudojniki-20veka/maleshevskaya->

„Necunoscuta”, ulei, pânză

„Primăvara”, panou, ulei, pânză

VIII edition

International Conference of Young Researchers

SCIENTIFIC ABSTRACTS

EUGENIA MALEȘEVSKI – SOMITATE A ARTEI BASARABENE

CIOBANU Iraida
Institutul Patrimoniului Cultural al A.Ș.M.

Recenzie: CONDRATICOVA L., dr., cercetător științific superior

Cuvinte cheie: *natură statică, creație, pictură*

Subiectul cel mai răspândit al picturilor de gen al artiștilor basarabeni de la începutul sec.XX era istorico-revoluționar, specific pentru el fiind evenimentele din țară. Dintre picturile de gen ale plasticienilor moldoveni cu tematică revoluționară sunt și pânzele ce reflectă începuturile mișcărilor marxiste, desfășurarea revoluției din anii 1905-1907 din Moldova, răscălele țărănești, lupta pentru puterea sovietelor, marea revoluție socialistă din octombrie.

Amprenta revoluționară s-a răsfrâns și în *Natură statică* a Eugeniei Maleșevski realizată la 1910, fiind unul din cele mai semnificative tablouri păstrate în colecția Muzeului de Arte Plastice din Chișinău. Pictată într-o gamă cromatică foarte vie, sonoră și expresivă, având ca fondal interiorul unei construcții nefinisate, ce presupune o schimbare, un început. Compoziția este austeră și aerisită. Prin modul de aranjare a draperiilor, punerea în relații de comunicare a formelor rotunde cu cele geometrico-prismatice, ne vom aminti de lucrări structurate cu rigoare clasică.

Pentru Eugenia Maleșevski este caracteristic și pictura în plein-air. *Portretul necunoscutului, Colț de seră* etc. Tabloul *Colț de seră* ulei pe pânză, prezintă interiorul unei sere, pictat într-o manieră impresionistă, aerian/cu jocul și fluturarea luminii. Peretele din fundal și podul serei, ambele din sticlă dispersate ritmic de niște ramfe de lemn, crează multă luminozitate, podeaua etajată în două nivele este pictată într-o gamă de ocruuri foarte deschisă. O oală mare de ceramică maronie, spartă pe jumătate și un ghiveci cu flori pe prima treaptă formează un grup de obiecte și trei ghivece, dintre care unul puțin răsturnat, altul cu o floare cu frunze roșietice și al treilea fără floare pe treapta a doua alt grup, împreună formează o frumoasă natură statică într-un spațiu larg al interiorului serei plin de lumină.

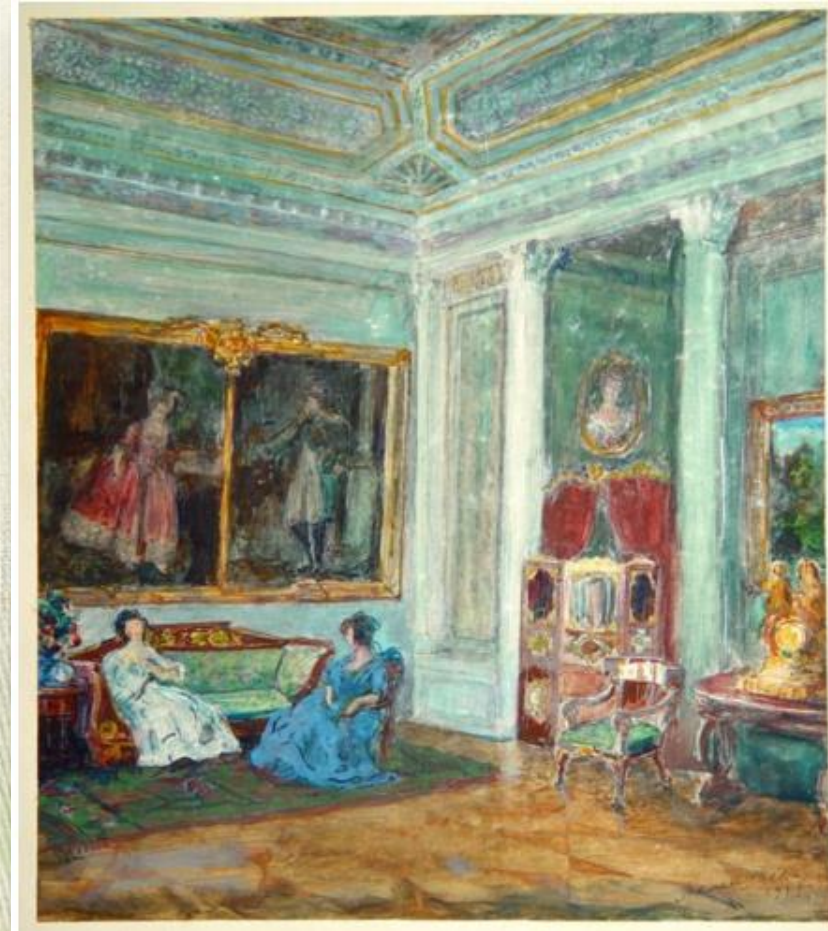
Cu un remarcabil simț plastic, în manieră simbolistă este pictat panoul decorativ *Primăvara* datat la 1916, în care autorul prezintă motivul renașterii naturii. Având o armonie cromatică cu dominantă tonalităților de albastru, tabloul a fost numit inițial *Poveste* și poate fi comparat cu operele lui C. Cuțescu-Stork, F. Holder și M. Vruble.

Eugenia Maleșevski și-a manifestat talentul în pictură, grafică de sevalet, grafică de carte, în scenografie, fiind și un bun profesor, predând pictura la diverse școli particulare și gimnazii și istoria artei la școala de Arte plastice din Chișinău.

Cercetătorul T. Stavilă compară importanța creației E. Maleșevski pentru arta plastică modernă basarabeană cu creația lui Nicolae Vermond pentru România, lui Gustav Klimt pentru Elveția, ale lui Mihail Vruble pentru Rusia și Arnold Boklin pentru Anglia care au avut un reper unic - simbolismul. Lucrările autoare sunt o parte integrantă a patrimoniului sud-est european.

Bibliografie:

1. Stavilă T. // Arta plastică modernă din Basarabia, Știința, Chișinău, 2000, P.45-62
2. Stavilă T. // Eugenia Maleșevski, ARC, Chișinău, 2004, P. 4-88
3. Ceza L. // Momente din istoria artelor plastice, Cultura Moldovei, 1957, No.19 (136), P.2-13
4. Лившиц М. // Искусство Молдавской СССР, 50 лет СССР, Ленинград, 1972, P.10-28

Interior. 1912. H. pe carton, guașă

SIGISMUND ZALEVSCHI

2 octombrie 1885, Bălți - 23 martie 1945, București
bas-bariton

TRADIȚIA ESTE ZEIȚA LENEVIEI – ADESEA SPUNEA MAESTRUL

Basarabean de origine poloneză. Școala de muzică din Chișinău

Școala de muzică din Kiev

Academia de Muzică „Santa Cecilia”, Roma

1910-1911 - Solist liric, Teatrul Imperial (Mariinski) din S. Petersburg

1915 - Moscova, Kiev, Odesa, Italia

1924-1932 - Trieste, opera *Boris Godunov* de M. Musorgski, urmând să exceleze în această creație la renumitul Teatru „Scala” din Milano de 48 de ori la rând sub bagheta ilustrului dirijor A. Toscanini. E comparat cu Șaliapin, care cântase rolul cu 15 ani înainte.

La Teatrul de la Paris a asistat Șaliapin, l-a felicitat, declarând că Zalevschi - Boris este singurul lui urmaș. Îl cânta în șapte limbi: rusă, germană, polonă, spaniolă, italiană, franceză și română. Ziarul „Le Monde Muzical” scria că Zalevschi a dat țarului ucigaș un relief dramatic pe care nu l-am mai cunoscut de la Șaliapin. Vocea sa are un accent dramatic emoționant, iar articulația în limba franceză trebuie să fie dată ca model artiștilor Operei.

„S. Zalevschi a cântat rolul titular (Boris Godunov) în limba română!... O dicțiune perfectă, o articulație uimitoare și un accent românesc neaș”.

1935 - București. Aduse în Opera Română o schimbare totală, răsturnare a obiceiurilor, tradițiilor proaste. Căuta ceva nou în exprimare, cânt, gest. În 10 ani, cât a fost regizor-șef, esențial a ridicat nivelul artistic al Teatrului Liric bucureștean.

Turnee: Petersburg, Odesa, Milano, Zagreb, Budapesta, Belgrad, Madrid, Barselona, Neapole, Roma, Torino, Paris, Berlin, Boston, Londra, New York, București, Chișinău.

**BAS-BASARABEANUL
SIGIZMUND ZALEVSCHI
ȘI OPERA ROMÂNĂ**

Dr. hab. Aurelian DĂNILĂ

**BAS-BASARABIAN SIGIZMUND ZALEVSCHI
AND ROMANIAN OPERA**

The famous singer Sigismund Zalevschi was born in Balti in 1885. He was sent to study at music school in Chisinau, then he studied singing in Rome together with the well-known barytone A. Cottogni. He undertook numerous tours through Europe, showing off in various classical works. He was distinguished, in particular, by his brilliant interpretation of the role of Boris Godunov in the work with the same title written by M. Mussorgsky. From 1923 until his death (1947) he worked successfully with the Romanian Opera in Bucharest, acting there as a chief director.

Odată cu trecerea timpului (de la *Independență* încoace), descoperim tot mai multe nume notorii provenite din Basarabia, celebre pe mapamond acum un secol și mai bine, dar care au rămas în anonimat la ele acasă doar pentru că nu se înscriau în ideologia regimului totalitar. Astăzi, ne amintim de unii, îi „descoperim” pe alții (în ambele cazuri cu nu prea multă răvnă), în special la anumite aniversări, jubilee sau când citim ceva în presa europeană despre marile personalități de altădată ce-și trag obârșia de prin părțile noastre.

E și cazul Sigismund Zalevschi, un distins basariton și regizor de operă, născut acum 125 de ani (2 octombrie, 1885), la Bălți.

Cine știe cum i-ar fi avansat cariera, dacă rămânea stabilit la Milano, unde mereu era solicitat în spectacolele „Scalei” dar și în cele mai prestigioase metropole din lume, de nu venea în

Sigismund Zalevschi
(02.10.1885–23.03.1945)

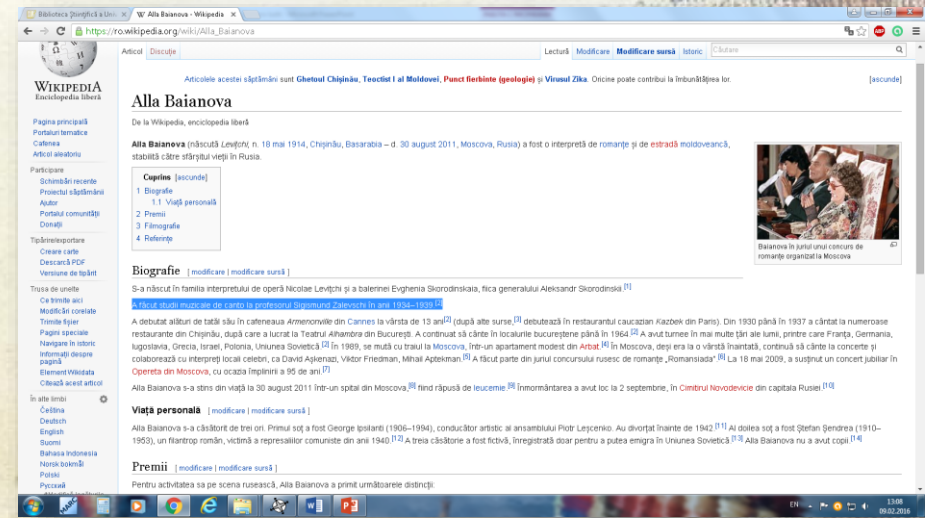
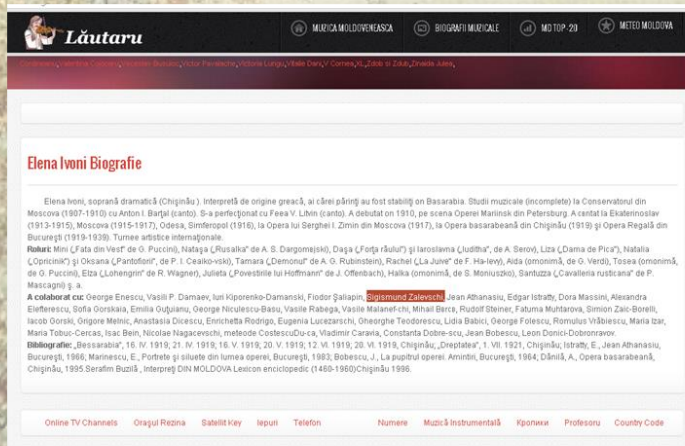
Mai relataseră cronicarii din regat că, după o forțată ședere la Varșovia din cauza unei maladii, artistul fusese angajat o perioadă la teatrul *Mariński* din S. Petersburg. A debutat în „Dama de pică” și „Evgheni Oneghin” de P. Ceaikovski. Pe când evolua în opera „Cneazul Igor” de A. Borodin (în rolul titular) împreună cu legendarul F. Șaliapin (*Galițki*), faimosul bas rus a apreciat la înalta lor valoare calitățile vocale și actricești ale pământeanului nostru.

...După o experiență multumitoare pe scenele lirice din Moscova, Kiev și Odesa, cariera lui Sigismund Zalevschi în Occident continuă la teatrul „G. Verdi” din Trieste în 1920 cu opera „Boris Godunov” de M. Musorgski, artistul urmând să exceleze în această creație la renumitul teatru „Scala” din Milano de patruzeci și opt de ori la rând sub bagheta ilustrului dirijor A. Toscanini. Critica îl compară cu Șaliapin, îl consideră întruchiparea ideală a lui *Boris*, afirmând că Musorgski nu ar fi pretins un alt interpret. De menționat că la una din repetiții pe scena teatrului de la Paris a asistat însuși Șaliapin, care l-a felicitat pe protagonist, declarând în fața celor prezenți că Zalevschi – *Boris* este singurul lui urmaș.

<http://www.akademos.asm.md/files/Bas-Basarabeanul%20Sigismund%20Zalevschi%20si%20opera%20romana.pdf>

1931 - Director de scenă. Ziarul „Viitorul” exclamă: „Opera Română e din nou sub o pricepută conducere muzicală, destoinică regie.”

1931 - Montează „Cneazul Igor” de A. Borodin, N. Pan consemnează: „Direcția artistică a d-lui Zalevschi, care s-a dovedit că este nu numai un artist rutinat și cu mari calități, ci și un regizor emerit, conștient, a izbutit să dea spectacolului multă viață și culoare caracteristică a vieții rusești”. Bustul lui Sigizmund Zalevschi, instalat în foaierea Operei Române din București, reprezintă un semn de mare recunoștință al celor care l-au cunoscut, prețuit, venerat pentru contribuția ce a adus-o maestrul în dezvoltarea celei mai complexe genuri de artă - Opera.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Alla_Baianova

Primul din stînga cu colegi de operă

<http://www.lautaru.ro/elena-ivoni-biografie.html>

IZABELLA KREMER

21 octombrie 1887, Bălți - 7 iulie 1956, Cordova, Argentina
soprană

CEA MAI STRĂLUCITĂ STEA

Născută la Bălți în familia lui Jacob și Anne Kremer. Cântecele auzite în leagăn din buzele mamei sale a fost în idiș. La cinci ani o interesează muzica de nuntă evreiască, scrie poezii despre sărăcia poporului său. Treizeci de ani mai târziu, Iza Kremer este primul cântăreț care a început să cânte în idiș de pe scenă.

1912 - Milano, studiază canto. Odesa, debutează în Puccini „Boema”. Petrograd, Moscova - succes imens.

Franța, câștigă faimă internațională ca un excelent interpret de cântece și romanțe de dragoste, dar, și ca actriță

1923 - Concert pentru evreii din Varșovia

1932 - Celebrul cântec „Shtetl Balti” în idiș scris special pentru Iza Kremer de poetul Jacob Jacobs și compozitorul Alexander Olshanetsky în Opereta „O melodie din ghetoul”- rămas mult timp ca imnul orașului Bălți

1933-1938 - Germania, America de Sud, Argentina

1943 - Iza Kremer, împreună cu Maurice Chevalier, Marlene Dietrich și Vadim Kozin a acționat în mod concertat pentru participanții la Conferința de la Teheran.

1944 - New York

1946 - Înscrie cântece populare în limba ebraică

1947 - Rio de Janeiro

1929. Chișinău

ИНТИМНЫЯ ПЪСЕНКИ
Изы Кремер
Муз. обр. Ар. СИМЦИСЪ.

Репертуарь.

1. Черный Томъ.
2. Модель отъ Пакэна.
3. Mam'zel Napa.
4. Если-бъ мотыльки.
5. Rouge et Noir.
6. Madame Lulu.
7. Негръ изъ Занзибара.
8. Роза расцвѣтаетъ.
9. Мисс Дженъ.

Одесса. Городской театр.
Тел. 403-88.

Donate Now | Subscribe | Press Room | Store | Friends | Contact Us

The Story of the Jewish Community of Bălți

About Yad Vashem | The Holocaust | Research | Digital Collections | Education & Learning | Museum | Exhibitions | Remembrance | Righteous | Visiting

- Introduction
- The History of Bălți before the Holocaust
- Bălți During the Holocaust
- Commemoration
- Their Legacies Remain...**
 - Prisoners of Zion
 - "Mein Shtetle Belz"

Their Legacies Remain...
"Mein Shtetle Belz" [My Little Town of Bălți]
Jacob Jacobs

*Belz, mayn shtetle Belz,
Mayn heymele, vu ich hob
Mayne kindershe yorn farbracht...
Mayn heymele vu ich hob.
Die Sheine Chalomes a sach.
Belz, my littel town of Belz
My home, where my childhood days passed
Belz, my home town of Belz*

*In a small and simple room
Where I would sit and laugh with all the children.
I would run with my prayer book every Shabbat
To the banks of the river,
And sit under the green tree.*

*Belz, my littel town of Belz
Belz, my home town of Belz
My home, where I dreamed so many
Beautiful dreams.*

http://www.yadvashem.org/yv/en/exhibitions/communities/balti/mein_shtetle_belz.asp

Iza Kremer transferă fonduri de la concertele sale victimelor Holocaustului, a susținut un concert în sprijinul Israelului.

2000 - Viața ei a fost subiectul unui documentar de televiziune intitulat Iza Kremer: Diva poporului, pentru canalul de evrei.

EUGENIA BABAD-CIOCULESCU

3 mai 1900, Bălți - 26 decembrie 1986, București
cântăreață de operă - mezzo-soprană, contraltă

DE LA CHIȘINĂU LA BUCUREȘTI

1919-1921- Conservatorul din Chișinău

1924 -Franța, Austria și Germania

1925 - Debut în *Boris Godunov* de M. Mussorgsky pe scena lirică a României.

De la Lohengrin (sub bagheta lui George Enescu în 1921) până în 1925 când a poposit Eugenia Babad în România, puține roluri puteau fi încredințate unei tinere cântărețe, fără experiență scenică.

Revista MUZICA Nr.3 / 2014

Texte și documente inedite Istoria muzicii românești în autobiografia (I)

Viorel Cosma

Eugenia Babad (Basarabia)

Pe la mijlocul veacului XX, când îmi adunam materialele biografice în vederea lexicoanelor și enciclopediei muzicii românești, am avut surpriza să primesc - adeseori - texte autobiografice ample, veritabile memorii literar - artistice a căror dimensiune depășeau cu mult un simplu articol lexicografic. În special, cântăreții de operă, care au dispus de o viață artistică plină de aventuri spectaculoase, mi-au povestit biografia ca pe un roman, în zeci și chiar sute de pagini (Lucia Cosma, Eugenia Babad, Dinu Bădescu etc.). Cum în epoca de tristă amintire a comuniștilor, mărturiile biografice nu erau prea agreate de cenzura oficială, aceste texte le-am păstrat ca simple documente sentimentale, particulare, fără nicio speranță de publicare. Există însă, la fiecare text, o doză de adevăritim al *omului* care diferea de la o zonă la alta a României, în funcție de etnie, de origine socială, de diferență teritorială, demnă de a fi reținută, comunicată pentru posteritate (E. Caudella, C. Porumbescu, G. Onciul, Emil Bobescu, Bertha Bock, I. Vidu, Al. Zirra, Lucia Cosma, Grigoraș Dinicu).

Iată, că timpul și vârsta personală îndelungată, mi-a permis să decantez astăzi, câteva, portrete biografice inedite, ce alcătuiesc o veritabilă istorie modernă a muzicii românești prin ... autobiografii. Desigur că ele diferă ca dimensiuni, stil literar, interes documentar și științific, dar adunate sub același "acoperământ" artistic, materialul memorialistic dispune de acea culoare locală (ardeleanul se deosebește de regătean, iar bucovineanul de oltean) și mai ales de farmecul expresiei autorului ce și-a revărsat sentimentele și gândurile care acum, au devenit istorie.

Toți autorii textelor au murit în secolul XX (cu excepția lui C. Porumbescu), lăsând posterității o fărâma - din viața și mișcarea artistică de odinioară - pe care merită să nu o risipim, iar dacă se poate, să o valorificăm. Ideea unei *istorii a muzicii românești în autobiografii*, chiar dacă nu acoperă decât 150 de ani de evenimente artistice, rămân totuși, un *unicat*, un *concept* singular, în peisajul muzicologiei noastre.

**1925-1927, 1930-1946 - Solistă, mărturisește în „Memorii” (la 1990 găsim un caiet cu însemnări autobiografice ale Eugeniei Babad), a reușit în cele două „reprize” de angajament să apară în premiere. Cântă la Opera Mare din Berlin
1928 - Paris**

Repertoriul cuprinde un număr impresionant de opere. Cunoscută interpretă de lied (în special pentru repertoriul rus și francez, susținând numeroase recitaluri, în compania unor renumiți pianiști.

Promovează liedul românesc, interpretând în prima audiție Mihail Jora, Tudor Flondor.

Parteneri remarcabili ca Feodor Șaliapin, Umberto Urbano, Sigismund Zalevski. A colaborat cu marii dirijori ai vremii.

NICOLAE RĂUTU (RUTKOVSKI)

28 noiembrie 1912, j. Bălți, Basarabia - 13 mai 2008, București
actor

ACTOR AL SCENEI ȘI FILMULUI

Actor complet, unic: totdeauna autentic, fermecător, îndrăgit de spectatori, solicitat și apreciat de regizori. Celebru actor de teatru și film, regizor și director al Teatrului Național din București, de origine basarabeană, Nicolae Răutu își începe studiile la Școala primară, Liceul „Ion Creangă”, Bălți 1923-1925, Liceul Militar „Regele Ferdinand I” Chisinau. Stadionul din Chișinău - fotbal („rapidist”).

1929 - București - la 17 ani - fotbal. Concursul de cântec: interpretează „Oci ciornâie”. Admis în corul trupei Emil Bobescu, apoi corul Operei din Cluj și după terminarea studiilor liceale a urmat Conservatorul de Artă Dramatică din București. Debut la Teatrul de Revistă „Cărăbuș”. Actor la Teatrul Național din București, Giulești, Pitești. Apreciat de Constantin Tănase, a participat în turneele Teatrului de Revistă în Grecia, Egipt și Turcia.

Fabuloasă carieră în cinematograful românesc - peste 70 de filme - a marcat o epocă.

Debut în film - 1954, rolul principal (Ilie Barbu) din filmul Desfășurarea (regia Paul Călinescu), prima ecranizare după Marin Preda. A urmat, roluri memorabile în mai multe filme.

Regizorul Mircea Mureșan l-a invitat în filmul Răscoala, Liviu Rebreanu, film care la Festivalul Internațional de la Cannes a câștigat premiul pentru regie „La premiere oeuvre”.

Fizionomia interesantă, ușor asiatică, misterioasă și totodată înfricoșătoare este remarcată de regizorii de marcă, care îl distribuie în filme antologice.

Roluri negative, precum Selim Pașa sau Spânul, din „Toate pânzele sus!”(1976); filmele lui Sergiu Nicolaescu.

1988 - Premiul Asociației Cineaștilor pentru întreaga activitate

2001 - Laureatul Galei „Vârsta de Aur”, Premiilor Naționale în Domeniul Teatrului și Galei Premiilor în Cinematografie

2002 - Premiul de Excelență în Cinematografia Românească

2006 - Filatelia Română a dedicat, în semn de înaltă prețuire și respect, o emisiune de mărci și plicuri poștale închinată marelui actor român contemporan Colea Răutu.

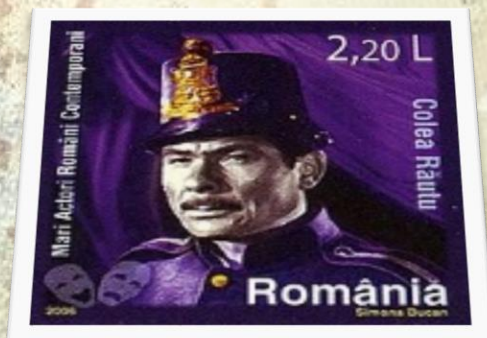
„Apachen”

„Nemuritorii”

„Neamul șoimăreștilor”

„Poate juca orice. E geniu de bărbat adevărat. Figură tainic asiatică, dar și de suflet slav, iubitor de femeie, de cîntec pătimaș și de vin prelins în barbă”

Sergiu Nicolaescu

Celebrul actor Călin Răutu s-a filmat și într-o serie de pelicule străine: „Die Lederstrumpferzdhungen” (RFG, 1970), „Lupul mărilor” (Austria, 1972), „Atkins” (RDG, 1985).

Publică studii despre film și teatru.

Membru al Uniunii Cineaștilor și membru al Uniunii Teatrale din România.

„Călin Răutu este un om dizolvat total în omenie... Nu pot să concep alt Hamlet decât interpretat de Călin Răutu și nu-l pot vedea pe Ion al lui Rebreanu cu altă înfățișare, Luceafărul eminescian nu-l pot vedea decât cel al lui C. Răutu...”.

Nichita Stănescu

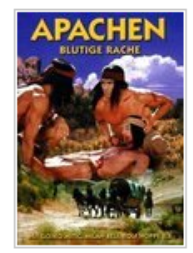
Cinemagia > Filme > Filme cu Colea Răutu, Germania

- Filtrează filmele după criteriile de mai jos:
- Gen
 - An
 - Țara
 - Germania
 - Romania
 - Rusia
 - SUA
 - Tipuri de ecran
 - Cu
 - Colea Răutu

Filme cu Colea Răutu, Germania

Germania Colea Răutu

Ordonează după: Popularitate An Nota film Nota IMDB Voturi Părerii

Apachen (1973)
Apașii

Regia: Gottfried Kolditz
Cu: Elena Albu, Colea Răutu

NOTA FILM (IMDB: 6)

7,6 14 voturi 2 părerii

12 8 4

Ulzana (1974)
Ulzana

Regia: Gottfried Kolditz
Cu: Amza Pellea, Colea Răutu
Gen film: Dramă, Romantic, Dragoste

NOTA FILM (IMDB: 5,7)

8,4 8 voturi 1 părerii

9 6 8

Anti-Span
Spune-ne ce...
pe mail cele m...
Inregistr

„Epoca de Aur”, Studioul Cinematografic București a fost coproducător al mai multor westernuri germane, astăzi uitate, permițându-le unor mari actori precum Colea Răutu și Emanoil Petruț să realizeze câteva portrete inedite de nativi americani.

Când vine vorba de filmele europetrece în Vestul Sălbatic, major raportează la celebrele „western Leone, care l-au transformat într Eastwood. În România, cam toat westernuri autohtone, „Profetul, ; regia Dan Pița și Mircea Verou),

http://adevarul.ro/entertainment/film/piele-rosii-buftea--ajuns-colea-rautu-pielea-legendarului-conducator-apas-nana-1_55b0dbe3f5eaafab2cdc03e4/index.html

- „Utilajul” de dezăpezire al românii pe care sunt „invidioase” toate...
acum 20 ore
- Terapeutul Ovidiu Dragoș Argeșanu, despre paranormal, mântuire și poli...
acum 22 ore
- DJ Undo, despre cum se „învarțe” hip-hop-ul în România
acum 24 ore
- Cum vor gestiona universitățile responsabilitatea de retragere a titlu...
acum 20 ore

IMDb Find Movies, TV shows, Celebrities and more...

Movies, TV & Showtimes Celebs, Events & Photos News & Community Watchlist

Colea Rautu (1912–2008)
Actor **SEE RANK**

Colea Rautu was born on November 18, 1912 in Balti, Russian Empire as Nikolai Rutkovski. He was an actor, known for Duelul (1981), Михай Храбрый (1970) and Апачи (1973). He died on May 13, 2008 in Bucharest, Romania. See full bio »

Born: Nikolai Rutkovski
November 18, 1912 in Balti, Russian Empire [now Moldova]

Died: May 13, 2008 (age 95) in Bucharest, Romania

Known For

DUELUL (1981) Михай Храбрый (1970) Апачи (1973) La 'Moara cu noroc' (1955)

Filmography Show all Show by... Edit

Jump to: Actor | Archive footage

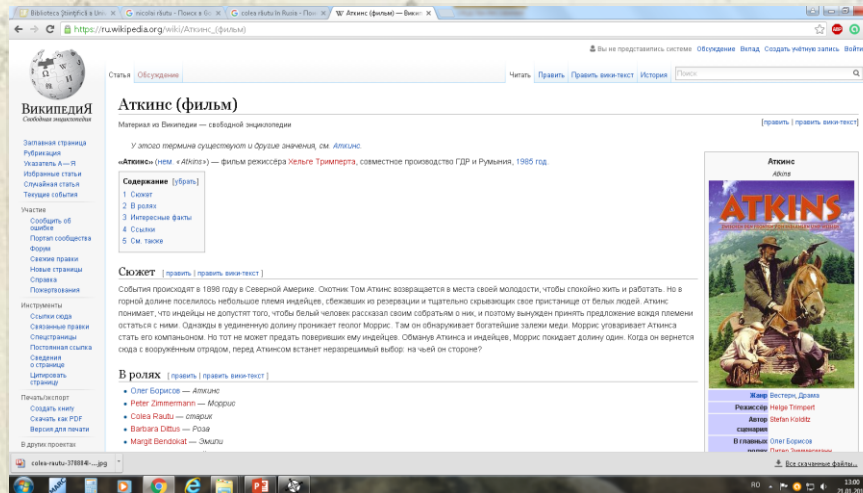
[Главная](#) >
 [Справочники](#) >
 [Каталог фильмов](#) >
 Приключения на берегах Онтарио (Die Lederstrumpferzdhlungen, 1968, Франция, Австрия, Румыния, Германия (ФРГ)): краткое содержание, создатели, премии и номинации

Приключения на берегах Онтарио (Die Lederstrumpferzdhlungen, 1968, Франция, Австрия, Румыния, Германия (ФРГ)): краткое содержание, создатели, премии и номинации

Тип: Сериалы
Год: 1968
Жанры: приключенческие фильмы, вестерны
Название фильма в оригинале: Die Lederstrumpferzdhlungen
Страна(ы): Франция, Австрия, Румыния, Германия (ФРГ)
Киностудии: Zweites Deutsches Fernsehen (ZDF), Cisterreichischer Rundfunk (ORF), Buftea Studios, Teledis, De Films, Franco London Films, Office de Radiodiffusion Tйлйwivisic Franzaise (ORTF)
Продолжительность (в минутах): 92
Краткое содержание: Охотник Нат Бумпо попадает в тюрьму по вине коварного и подлого шерифа. Его выручает краснокожий друг Чингачгук, и очень скоро Нату приходится защищать форт майора Дунгэма от жестоких индейцев племени сиу. А в форте находится очень симпатичная девушка.
Рейтинг Prostofilm (1 из 10): 8

http://www.prostofilm.com.ua/spravochniki/katalog_filmov/id/6059

[https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D1%82%D0%BA%D0%B8%D0%BD%D1%81 \(%D1%84%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%BC\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D1%82%D0%BA%D0%B8%D0%BD%D1%81 (%D1%84%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%BC))

E însemnată și contribuția artiștilor Colea Răutu, Gheorghe Eșanu, Petre Eșanu, Victor Copacinschi, frații Victor și Mircea Soțchi-Voinicescu, Titus Jucov, Angela Bucico și alții pentru cultura națională și bălțeană.

Colea Răutu (Rutkovski) – celebru actor de teatru și film, regizor și director al Teatrului Național din București. S-a născut în 1912, a copilărit în orașul Bălți. Și-a făcut studiile la Liceul „Ion Creangă” din Bălți, apoi la Liceul Militar „Regele Ferdinand” din Chișinău. La București, debutează în Teatrul de Revistă. Între timp, a studiat la Conservatorul de Artă Dramatică din București.

În anii postbelici, a jucat o vreme în Teatrul din Pitești, după care revine la București, unde a făcut o carieră fabuloasă în cinematograful românesc, devenind foarte popular. La vârsta de 95 de ani, Colea Răutu se mai afla printre colegii săi de breaslă.

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți

Confluente Bibliologice

Revista de biblioteconomie și științele informării

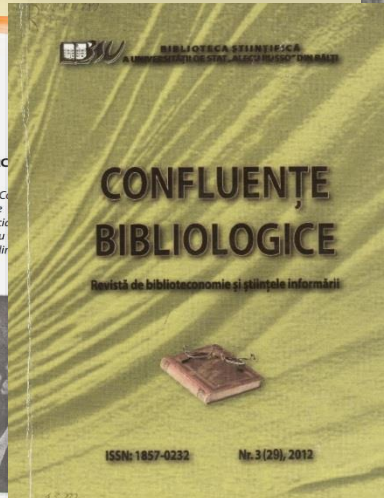
NICOLAE RĂUTU – ACTOR AL SCENEI ȘI FILMULUI

Film and stage actor Nicolae Răutu
 Elena ȚURC

Abstract: One of our native of high cultural value was the Romanian actor C. Răutu. After graduating primary school he made the first two classes in the Creangă Lyceum between 1923-1925 years. He lived 96 years old and was appreciated by the great Romanian actors Constantin Tanase and Radu Beligan. Colea Răutu noted in the classic and modern repertoire. He played the role of Tartar extraordinarily along with other theatrical celebrities.

Actor complet, unic: totdeauna autentic, fermecător, îndrăgit de spectatori, solicitat și apreciat de regizori. Marele actor român, de origine basarabeană, Nicolae Răutu, Colea Răutu (Rutkovski) s-a născut la 28 noiembrie 1912, în satul Limbeni Noi, din județul Bălți, Basarabia și a înecat din viață la 13 mai 2008, la Spitalul Municipal din București.

Tatăl, Constantin Rutkovski, polonez de origine din Lvov, în tinerețe mecanic de locomotivă, apoi neîntrecut caretăș, făcea trăsurii superbe. „Landouri”, adevărate minuni ieșeau din minile lui! În 1925, la o expoziție internațională ce avusese loc în Parcul Carol din București, Constantin Rutkovski, a luat medalia de aur pentru o trăsură făcută pentru comandatul

http://libruniv.usarb.md/confbib/articole/2012_4/59-63_confil%204%202012.pdf

Cinemagia > Filme > Filme aventuri, istorice, cu Colea Răutu, SUA

Filtrează filmele după criteriile de mai jos:

- Gen
- Aventuri
- Istoric
- An
- Țara
- SUA
- Tipuri de ecran
- Cu

Filme aventuri, istorice, cu Colea Răutu, SUA

Aventuri x Istoric x SUA x Colea Răutu x

Ordonează după: Popularitate An Nota film Nota IMDB Voturi Părerii

Haiducii lui Șaptecai (1971)

Haiducii lui Șaptecai

Regia: Dinu Cocea

Cu: Florin Piersic, Marga Barbu, Colea Răutu

Gen film: Aventuri, Istoric

NOTA FILM (IMDB: 7.4)

8,3

131

Știri pe scurt

O nouă ședință de judecată în cazul lui Vlad Filat, ominată @ 12:13

Australian Open: Begu și Niculescu au pierdut în primul tur al probei feminine de dublu @ 11:00

Juventus Torino s-a calificat în semifinalele Cupei Italiei @ 10:54

Teoșu și Rojer su debutat cu succes la proba masculină de dublu la Australian Open @ 10:48

Punctul de trecere a frontierei "Soroca-Tekinovca" a fost închis din cauza podurilor de gheață @ 09:39

Gazprom șantajează din nou Georgia a primit un ultimatum @ 09:26

Cuțremur cu magnitudinea de 6,1 în centrul Chinei @ 09:01

MARE ATENȚIEI GREVĂ pe Aeroportul Otopeni. Unele avioane pot avea întârzieri @ 08:56

Talibani pakistanezi asasinază studenți @ 08:42

George Soros: Uniunea Europeană este pe marginea prăpastiei @ 08:32

<https://www.cinemagia.ro/filme-aventuri,istorice/cu-colea-rutu-2329/sua/>

cinemagia

Descoperă filme Căutare

Comedie, acțiune, dramă, ... Caută filme, trailere, actori, știri

Filme Program cinema TV Timp liber În curând Trailer Știri Concursuri

Cinemagia > Filme > Filme cu Colea Răutu, frantuzesti

Filtrează filmele după criteriile de mai jos:

- Gen
- An
- Țara
- Franta
- Tipuri de ecran
- Cu
- Colea Răutu

Filme cu Colea Răutu, frantuzesti

Franta x Colea Răutu x

Ordonează după: Popularitate An Nota film Nota IMDB Voturi Părerii

La Revolte des Haidouks
(1972)
La Revolte des Haidouks

Cu: Jean Constantin, Florin Piersic, Colea Răutu
Gen film: Aventuri

NOTA FILM (IMDB: 6.6)

7,7

12 voturi

scrie părere

9 5 3

Der Seewolf (1971)
Lupul marilor

Regia: Wolfgang Staudte, Alecu Croitoru, Sergiu Nicolaescu
Cu: Emmerich Schäffer, Raimund Harmstorf, Edward Meeks, Colea Răutu
Gen film: Aventuri

NOTA FILM (IMDB: 8.3)

8,2

11 voturi

scrie părere

6 4 3

Film serial de televiziune realizat, în România, în coproducție germano-francezo-romana pentru canalul de televiziune german

Home România Republica Moldova Ucraina Serbia Bulgaria Ungaria

Editorial Exclusiv Interviu Investigatie Reportaj Cultură Politic

TRANSMEDIA

Platformă a jurnaliștilor români de pretutindeni

Joi, 21 Ianuarie 2016

Colea Răutu „prezintă” Zilele Filmului Românesc la Chișinău

0

21 Octombrie 2015

Colea Răutu „prezintă” Zilele Filmului Românesc la Chișinău

În perioada 21-26 octombrie la Cinematograful Odeon Chișinău va avea loc prima ediție a Festivalului „Zilele Filmului Românesc”. Evenimentul își propune să aducă în fața publicului țară o selecție de filme de lungmetraj, documentare și scurtmetraje recente, din rândul premierelor și succesorilor cinematografului românesc actual, dar și cicluri de auton sau actori clasici.

Continuarea articolului

Tag-uri

Personalitatea zilei. Colea Răutu

Colea Răutu s-a născut la sfârșitul de noiembrie în 1912 în Limbenii Noi, un sat din județul Bălți. Numele lui adevărat este Nicolae Turcovschi.

Fiu al unui polonez iubitor de cai și al unei românce din neamul de răzeși, Colea va îndrăgi, la început, caii, filmul și sportul, mai exact fotbalul. Pe vremea când era elev la Liceul Militar „Regele Ferdinand” din Chișinău, se refugia la cinematograful „uneori de dimineață până seara, și de multe ori la același film. Astfel se întâmpla, devreme, cu propriul destin.

Ajuns în curând la București, soarta îi netezește drumul spre „scândură”. Joacă fotbal un timo în echipa Uzinelor „Mocionitria”.

<http://www.timpul.md/articol/personalitatea-zilei--colea-rautu-62922.html>

<http://www.etransmedia.ro/colea-rautu-prezinta-zilele-filmului-romanesc-la-chisinau-5986>

<http://www.cinemagia.ro/filme-cu-colea-rutu-2329/frantuzesti/>

EXEZCHEL (OSCAR) DAYN

6 ianuarie 1912, Bălți – 16 septembrie 1984 Chișinău
violonist

VIOLONIST DIN REPUBLICA MOLDOVA

Născut în familia unui casier bancar.

1929 - Gimnaziul Evreiesc de băieți, Bălți și Liceul Particular de băieți, Chișinău

1930 - Conservatorul „Unirea”, Chișinău

Debut cu „Concertul pentru vioară Nr. 2”

Orchestra simfonică a Armatei, România și violonist în Cvartetul de coarde al Filarmonicii, București

Perfecționare la Conservatorul din Bruxelles (1931), școala de Măiestrie, Praga (1932-1934), Schola

Cantorum, Paris (1937-1938), Școala de Perfecționare a Violoniștilor din Paris împreună cu G. Enescu și Yehudi

Menuhin (Иегуди Менухин, violonist american), Conservatorul din Chișinău cu specializare la Alfred Dubois și George Enescu.

<http://dem-2011.livejournal.com/12843.html>

De la stânga la dreapta:
Max Davidzon, Oscar Dayn,
Max Fișman.

1938-1940 - Violonist în Orchestra de estradă a Moldovei

1941 - Orchestra lui Șiko Aranov, medalia „Pentru vitejie în muncă în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei

1942-1944 - Orchestra simfonică a Filarmonicii, Chișinău, jaz „Moldova” vioara Nr. 1, jaz „Bucuria”

1944-1969 - Solist și concertmaistru în Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Moldova. Ordinul „Insigna de onoare”

1952 - Conservatorul din Kiev

1960 - Artist emerit din RM

1961-1976 - Profesor la Catedra muzică de cameră a Conservatorului „G. Muzicescu”, Chișinău, șef interimar

1963 - Joacă rolul vioristului evreu în filmul lui E. Loteanu „Așteptați-ne în zori”

1978 - Predă în clasa de ansamblu la Institutul de Arte „G. Muzicescu”, Chișinău

Ține emisiunile muzicale radio în limba rusă și română.

Pictat de pictorii Mihai Grecu și E. Gamburg, sculptat de L. Dubinovskii.

2012 - Oficiul poștal, Chișinău pune în circulație plicul cu marcă fixă „Oscar Dayn. Violonist și profesor. 100 de ani de la naștere”.

Oscar Dayn, sculptat de L. Dubinovskii

<https://ru.scribd.com/doc/192063220/Arta-Moldovei-Bibliografie>

Moldova Stamps.org
Catalogue of the Postage Stamps of the Republic of Moldova

MICHEL Online-Katalog ab 9,99 €

MEMBERSHIP Sign-up for FREE Membership of MoldovaStamps.org | Login

Catalogue: Prepaid Envelopes 2012
Oscar Dayn - Birth Centenary
Find on: 22

Original Date of Issue:	January 6, 2012	Theme:	Music and Instruments
MICHEL Catalogue No.:	U911	Designer:	Elena Karacaljević
MoldovaStamps Catalogue No.:	U910	Printer:	Tipografia Centrală, Chişinău
Posta Moldova Catalogue No.:	PMF-193	Category:	Envelopes

Prepaid Envelopes for this Issue

Stamp: Oscar Dayn (1912-1984), Violinist and Teacher	Prepaid Stamp Face Value	1.20 Lei
Envelope: Violin and Sheet Music	Tax If Stamp Face Value	0.00 Lei
MICHEL Catalogue No.:	Total Face Value	1.20 Lei
MoldovaStamps Catalogue No.:	Face Value (Net)	2.50
Posta Moldova Catalogue No.:	Face Value (Used)	2.00

http://www.moldovastamps.org/catalogue_envelopes_issue.asp?issueID=486

Оскар Дайн - Столетие со дня рождения
Оскар Мерчанов Дайн (1912, Сельва, Бессарабская губерния — 1984, Кишинёв) — молдавский скрипач и педагог. Заслуженный артист Молдавской ССР (1960), заслуженный артист Молдавской Республики (2012).

Конверт: События и персонажи
Имя: Оскар Дайн (1912-1984), скрипач и педагог
Тема: События и персонажи
Правда дата выдачи: 06.01.2012

Номер по каталогу MICHEL	U911
Номер по каталогу MoldovaStamps.org	U910
Каталог номер: Posta Moldova	PMF-193
Posta Moldova номер заказа	5979
Posta Moldova «ССС» номер	1/2012
Включает в себя марки и/или тарифы	НЕТ
Официальный статус	ДЕЯТЕЛЬНЫЙ: Официальный выпуск Почтовой администрации Молдовы (Послужит в почтовой службе)
Размер конверта	162 x 114
Номинальная стоимость предоплаченного маркой	1,20 Лей
Номинальная стоимость тарифа маркой	0,00 Лей
Общая номинальная стоимость	1,20 Лей
Применено почтовый тариф	1,20 Лей (1.0.2008-30.11.2012) Письмена/Внутренняя(Молдова)/Обычная Почта/Простые
Тираж	20 000
Редкость	Распространённый
Евро значения (исполь)	2,50
Евро значения (использованный)	2,00
НЕРР статус	Совместный
ИПД для этого конверта	66.U910.FDC

Каталог: Предоплаченные конверты 2012
Выпуск: Оскар Дайн - Столетие со дня рождения

<http://www.moldovastamps.org/ru/catalogue-xmod-envelope.asp?envelopeID=696>

Еврейский новостной портал Молдовы DORLE DOR.INFO

Главная | Ажрия ЕМ | Община | События | Точка зрения | Интервью | Культура | История | Объявления

Моял Топ

Фонд | «Маасот» | Партнеры фонда | Наши контакты

Главная | События | ПАМЯТИ МАЭСТРО

ПАМЯТИ МАЭСТРО
24.01.12 без рубрики

Просто играй.
Воскресенье паролет!

[IMG 1 left] В рамках проекта «Культура в Молдове» Еврейским культурным центром проведена программа к 100-летию со дня рождения Оскара Дайна.

В своем этом имене слышится музыка. По уровню таланта он мог бы стать гастролирующей звездой, облетев с концертами весь мир. 25 лет ми отдели Молдавскую государственную филармонию. Дайн был бессменным первой скрипкой симфонического оркестра. После Дайна молдавской музыки в Москве награжден орденом «Знак Почета». В 60-м ему присуждено звание заслуженного артиста республики. Но через семь лет ни эти заслуги в развитии музыкального искусства Молдавии, ни 45-летний творческий и педагогический стаж не стали основанием для образования персональной пенсии.

Филе Музея еврейского наследия превратилось в настоящую музыкальную гостиницу. С прекрасной, кстати, акустикой. То ли исторические слои помещения создавали удивительную атмосферу, то ли размещенные здесь экспозиции памяти профессора культуры — Мавра Гершенсона, Ивана Шарайкина, Риты Кромен, то ли вдохновение и мастерство выступавших музыкантов...

Программа вызвала большой интерес теоретической интеллигенции, молодежи. Ведущие педагоги, композиторы, инструменталисты, другие музыкальные деятели нашей республики, приехавшие в КИДМ, до сих пор используют «Оскар Мерчанов» для творческих встреч, концертов, лекций, семинаров, образовательных мероприятий.

РЕЙТИНГ - 2015

<http://dorledor.info/node/10437>

Василиса Я жду вашего обращения. Что вы хотите узнать?

Чем я могу помочь?

ввели Категория: Умершие в Кишинёве

Страницы в категории «Умершие в Кишинёве»
Показано 200 страниц из 245, находящихся в данной категории.

(Предыдущая страница) (Следующая страница)

А

- Абова, Антон Васильевич
- Авербу, Лев Вольфович
- Авишэн-Александрова, Тамара Григорьевна
- Альтеман, Исидор Моисеевич
- Андриаш, Андрей Иванович
- Андреева, Евгения Александровна
- Ансташев, Николай Александрович
- Антонович, Александр Петрович
- Апостол, Валентин Гаврилович
- Арава, Шим Бен-Зион
- Аркави, Симон

Б

- Бабаж, Петр Иосифович
- Бабин, Левин Соломонович
- Бабоски, Назарий Иванович
- Бакендар, Ефим Яковлевич
- Балчан, Иосиф Леонович
- Барачан, Петр Николаевич

<http://yavics.ru/>

http://www.moldovastamps.org/catalogue_envelopes_issue.asp?issueID=486

D Composers

- Dacian, Ion
- Dajja, Tish
- Damme, Joseph Baron van
- Dankevych, Konstantyn
- Danon, Oskar
- Darclée, Hariclea
- Dardani, Nikete
- DArezzo, Guido of
- Dargomizhsky, Alexander
- Darwish, Sayed
- Darzens, Emils
- Davila, Ojeda Cristobal
- Dawson, Peter
- Dayn, Oscar
- Debali, Francisco de
- Debussy, Claude Achille
- Degeyer, Pierre
- Delavrancea, Cella
- Delvezev, Edouard
- Delgadillo, Luis
- Delibes, Leo

Category: D
Published on Monday, 05 March 2012 03:00
Written by J Lin
Hits: 34

Dayn, Oscar

Oscar Dayn (1912-1984), Moldovan music professor and violinist, he studied at the Conservatory of Chisinau, Brussels Conservatory, in Paris and in Prague. He played violin for Dais Orchestra of Moldova, and later taught at the Conservatory of Chisinau. He was decorated "Honored Artist of Moldova(1960)".

<http://www.musicstamps.com/mjoomla/index.php/d/811-dayn-oscar>

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ "B.-P. HAȘDĂU"
BIBLIOTECA EVREIASCĂ "I. MANGER"

S. ȘPITALNIC

EVREII ÎN LITERATURA, ARTA ȘI ȘTIINȚA MOLDOVEI

(îndreptar)

CHIȘINĂU, 1994

ap.md/imagini/file/AI X

20-%20MUZICĂ,%20TEATRU,%20ARTE%20PLASTICE%20-%20ÎN%20BAZA%20MATERIALELOR%20semir

третий – 1986 – 2000 гг. и четвертый, начавшийся в 2000 году и продолжающийся до настоящего времени. Такая периодизация обусловлена изменением структуры вуза и связанных с этим принципов планирования и методического руководства учебным процессом.

Так, первый период характеризуется тем, что занятия в классе камерного ансамбля осуществлялись обособленно двумя кафедрами: для пианистов и струнников – кафедрой струнных инструментов, а для духовиков – кафедрой духовых инструментов. Это объяснялось тем, что в 1940 – 1950-е годы число студентов-старшекурсников в Кишиневской консерватории было незначительным и не давало возможности создать отдельную кафедру. Сознательно, однако, большое значение, принадлежащее данной дисциплине, руководство консерватории поручало в эти годы ведение занятий в классе камерного ансамбля опытным педагогам того времени: зав. кафедрой струнных инструментов и.о. профессора И. Дайлису; заслуженному деятелю искусств МССР, доценту П. Бачинину; заслуженному артисту МССР, доценту О. Дайну; зав. кафедрой духовых инструментов, доценту Г. Шрамко, доценту В. Повзуну и другим.

Занятия в классе камерного ансамбля проходили творчески, выступления студентов в академических концертах, на зачетах и экзаменах свидетельствовали об интересе студентов к этому предмету. В учебном репертуаре студентов в те годы встречаем сонаты для скрипки и фортепиано В.-А. Моцарта, Л. Бетховена, Э. Грига, С. Франка, С. Танеева, С. Прокофьева; трио П. Чайковского, А. Аренского, Ф. Мендельсона, А. Алябьева, С. Рахманинова.

Активной была и концертная деятельность преподавателей. Камерные концерты, проходившие в зале Кишиневской государственной консерватории, собирали широкий круг любителей музыки, преподавателей и студентов. В сохранившихся до наших дней афишах 1940 – 1950-х годов часто встречаются имена П. Бачинина, И. Дайлиса, О. Дайна, Р. Гройсаун, В. Повзуна, Г. Шрамко. Программы концертов, с которыми они выступали, были весьма разнообразными, основу в них составляли камерные сочинения композиторов-классиков и романтиков. Так, например, в апреле 1951 года А. Соковнин, О. Дайн и Г. Безгинский в одном из концертов исполнили *Трио* П. Чайковского *Памяти великого художника* для фортепиано, скрипки и виолончели. В том же году прозвучали фортепианные трио А. Алябьева и С. Рахманинова в исполнении А. Дайлиса, О. Дайна и П. Бачинина.

В 1952 году к 125-летию со дня смерти Л. Бетховена в зале консерватории прошла целая серия концертов, посвященных этой дате. В одном из них прозвучало *Трио B-dur* для фортепиано, кларнета и виолончели в исполнении А. Соковнина, В. Повзуна и Г. Безгинского, в другом – *Трио G-dur* для фортепиано, скрипки и виолончели в интерпретации А. Дайлиса, И. Дайлиса и П. Бачинина. В этом же концерте И. Дайлис и А. Дайлис сыграли *Крейцерову* сонату. Упомянем еще об одном интересном концерте из произведений Л. Бетховена. В его программе были: *Квинтет Es-dur* для фортепиано, гобоя, кларнета, валторны и фагота в исполнении Р. Гройсаун, Г. Шрамко, В. Повзуна, В. Хатина, И. Кириленко и *Сентет* ор. 20 для скрипки, альты, виолончели, контрабаса, кларнета, валторны и фагота в интерпретации О. Дайна, С. Кавуна, Г. Безгинского, В. Резникова, В. Повзуна, В. Хатина и В. Мотуры.

В январе 1956 года в концерте, посвященном 200-летию со дня рождения В.-А. Моцарта, звучали его камерные сочинения: *Соната A-dur* К. 526 для скрипки и фортепиано (О. Дайн и Т. Войцеховская), *Квинтет A-dur* для кларнета и струнного квартета К. 581 (В. Повзун, О.

Ministerul Culturii al Republicii Moldova
Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice

ANUAR ȘTIINȚIFIC: MUZICĂ, TEATRU, ARTE PLASTICE

(ÎN BAZA MATERIALELOR SEMINARULUI ȘTIINȚIFICO-METODIC INTERNAȚIONAL
PROBLEME METODICO-DIDACTICE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ARTISTIC SUPERIOR DIN 17.03.2011)

Nr. 2 (15) 2012

ОСКАР ДАЙН. ТВОРЧЕСКИЙ ПОРТРЕТ

OSCAR DAIN. PORTRET DE CREAȚIE

OSCAR DAYN. CREATION PORTRAIT

ЛЮДМИЛА РЯБОШАПКА,
и. о. профессора, доктор искусствоведения
Академия Музыки, Театра и Изобразительных Искусств

Статья посвящена выдающемуся музыканту 40-70-х годов XX века. Оскар Дайн — педагог, скрипач, концертмейстер первых скрипок в симфоническом оркестре Молдгосфилармонии, доцент кафедры камерного ансамбля в Молдосконсерватории им. Г. Музическу, Заслуженный Артист Республики Молдова. Его талант был признан такими известными деятелями искусств, как Т. Гуртовой, Б. Милютин, Д. Ойстрах, Л. Коган, Шт. Няза. В наше время его ученики, продолжая исполнительскую и педагогическую деятельность своего учителя, пере-

<http://amtap.md/imagini/file/ANUAR%20%20C5%9E%20ÎN%20C5%A2%20MUZIC%C4%82,%20TEATRU,%20>

<http://bsclupan.asm.md:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/831/6.pdf?sequence=1>

IACOB SOROKER

4 mai 1920, Bălți – 6 martie 1995, Ierusalim

violonist, violist, profesor, muzicolog

1931-1934 - Șchola Cantorum, Paris

1935-1939 - Conservatorul „Unirea”, Chișinău.

Conservatorul din Moscova,

**1939-1940 - Violonist, Orchestra Teatrului Evreiesc,
București**

**1942-1945 - Ansamblul de cântece și dansuri „Doina”,
Orchestra simfonică a Filarmonicii, Chișinău**

1945-1947 - Violonist, Orchestra de estradă

1947-1948 - Orchestra Cinematografiei din Moscova

Activitate pedagogică - profesor de vioară
1948-1955 - Școala Medie de Muzică, Chișinău
1955-1962 - Conservatorul din Alma-Ata
(Kazahstan)
1962-1976 - Institutul Pedagogic din Droghobîci
(Ucraina)
1976. Viorist, Orchestra Simfonică „Vocea
Israelului”, Ierusalim. Obține doctor în muzicologie

Publică lucrări muzicologice în reviste la Moscova,
Budapesta, Ierusalim, Tel-Aviv, Toronto

Discipoli: Tamara Scripcar, Elena Bessanova, ...
Colaborare: Grigori Șramco, Dumitru Gheorghîță,
Boris Davîdov, ...

Înregistrează la Radio Chișinău lucrări de C.
Porumbescu, E. Coca, S. Lobel, M. Wainberg.

The screenshot shows the Wikipedia article for **Сорокер, Яков Львович**. The article provides a detailed biography of the Soviet-Israeli violinist and composer. Key information includes his birth on May 4, 1920, in Belytsa, Bessarabia, and his death on March 6, 1995, in Jerusalem. It details his education at the Benno Zerklin School in Belytsa, the Paris Conservatory, and the Yehudi Menuhin School. The article also mentions his work as a violinist and conductor, his compositions, and his role as a pedagogue. A table on the right side of the page summarizes his personal data:

Яков Львович Сорокер	
Дата рождения	4 мая 1920
Место рождения	Бельцы, Бессарабия
Дата смерти	6 марта 1995 (74 года)
Место смерти	Иерусалим, Израиль
Страна	 СССР Израиль
Профессии	музыковед, педагог
Инструменты	скрипка

The screenshot shows the article 'ЛИСТАЯ ПОДШИВКИ' on the Dorledor website. The article is written in Russian and discusses the author's travels to the Moldovan town of Lissa Podshivki. It includes a photograph of the author, Yakov Soroker, and a quote from the newspaper 'Наш Голос' (Our Voice) from November 1992. The article also mentions the author's work as a violinist and conductor, and his role as a pedagogue. The website header includes the name 'Еврейский новостной портал Молдовы DORLE DOR' and the URL 'http://www.dorledor.info/article/%'. The page also features a sidebar with navigation links and a search bar.

VASILE BĂRBIERU

28 decembrie 1925, Bălți

bariton, cântăreț de operă și lied

INFUZIE DE PROSPETEȚIME

1941-1944 - Seminarul Teologic din Bălți

1944-1949 - Conservatorul *Gheorghe Dima*, Cluj

**1949 - Debutul în operă, scena Operei Române, Cluj,
Rigoletto de G. Verdi. „rezervor de talente în sânul
generației tinere” Cronica comentează: „Spectacolul
a depășit așteptările...”.**

1946-1977 - Solist, Opera Română, Cluj, colaborează până în 1991, evoluând în 2 338 de spectacole

Turnee: Ungaria, Iugoslavia, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, U.R.S.S.

Vasile Bărbieru a interpretat: rolul titular – *Rigoletto*, *Traviata*, *Aida*, *Trubadurul*, *Otello*, *Don Carlos*...

Colaborare: Maria Bieșu, Zenaida Pally, Irina Arhipova...

În conferința **Reprezentăția de gală 95 de ani de Operă la Cluj din 17 mai 2015** a luat cuvântul, Vasile Bărbieru, a fost până acum 35 de ani solist, 40 de ani a lucrat în această instituție, cu repertoriu de peste 80 de spectacole. El povestește:

„Această clădire care de la portar s-a făcut cu scena mică, cu sala de balet pentru care eu și alții după repetiție în '46 eram obligați să ducem 40-50 de roabe cu cărămizi, cu ciment, cu ce trebuia”.

Lucia Stănescu și Vasile Bărbieru în *Tosca*

Vasile Bărbieru și Ecaterina Vîlcovici în *Pană Lesnea Rusalim* de Paul Constantinescu

<http://studentpress.ro/2015/05/reprezentatie-de-gala-cu-aida-la-95-de-ani-de-la-deschiderea-operei-nationale-romane-din-cluj/>

<http://www.clujcultural.ro/95-de-ani-de-opera-la-cluj-degradarea-accentuata-a-cladirii-criticata-de-veteranii-institutiei/>

GEORGHE EȘANU

25 aprilie 1927, Bălți – 19 martie 1996, Chișinău

LOGODNIC FIDEL AL CÂNTECULUI POPULAR

Gheorghe, avea pe atunci șase ani. Ocupația lui erau bălțile, cireșile din ograda vecinilor și multe alte năzdrăvăanii... Cu o mică excepție: prindea cântecele „din mers” și când se urca în vârful nucului de parcă era pe scenă, toți trecătorii își încetineau pasul... Începe să cânte în corul bisericesc. După școala medie în 1949, urmează cursurile de pedagogie la școala din Baraboi, Alexandreni, Elizavetovca, până l-a adus soarta la Institutul pedagogic din Bălți, conducător artistic al corului de o sută de persoane.

„Era înalt, zvelt și frumos ca un zeu... Lumea venea să-l asculte, să-l vadă...”

1950-1952 - dirijor, corul de copii, Bălți

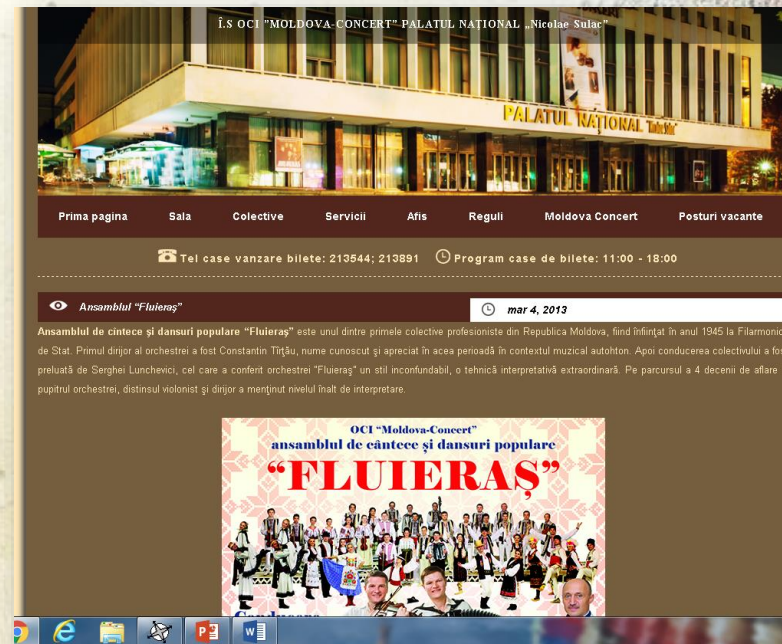
1952 - Conservatorul din Chișinău, capela corală „Doina”

1953 - Orchestra „Fluieraș” străbate întreaga Uniune, purtând pe buze freământul de frunze din codrii natali și prezentând cu înalta lui măiestrie interpretativă adevărata artă a poporului său.

„... voce frumoasă, lirică, cu timbru moale și plăcut, care răsună ușor și liber în toate registrele. Cântecul lui popular, romanțele întregesc în cel mai fericit mod repertoriul ansamblului...” - astfel scria un ziar francez

La Radio Chișinău a înregistrat melodiile Mărioară, Badea Macovei, Ilenuța.

Unicul disc de plastic albastru cu vocea lui Gh. Eșanu îl găsim în revista „Crugozor”, 1967, Nr. 11, p. 5.

http://www.moldovaconcert.md/news/18/65/Ansamblul-Fluieras/d,news_art_detalii

<https://www.youtube.com/watch?v=rNqPTEJmFvo>

Gheorghe Eșanu a purtat faima folclorului nostru și pe diferite meridiane ale globului: Ucraina, Germania, Cehia, Liban, Siria, Finlanda, Canada. Interpreta cu atâta duioșie „Vezi rândunelele se duc”, „La umbra nucului bătrân”, cu atât spirit mucalit – „Cum era să mor holtei”.

1957 - Laureat al celui de-al IV-lea Festival mondial al tineretului și studenților de la Moscova

1958 - Artist Emerit al RSS Moldova

1966 - Artist al Poporului din RSS Moldova

? - Ordinul „Drapelul Roșu de Muncă”

1995 - Ordinul „Gloria Muncii” RM

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Ale

Confluente Bibli

Revista de biblioteconomie și știin

Despre noi
Redactia
Autori
Arhiva
Contact

GHEORGHE EȘANU -
LOGODNIC FIDEL AL CÎNTECULUI POPULAR
(25 APRILIE 1927 - 19 MARTIE 1996)

George Eșanu –the faithful fiance of popular
song (April the 25th ,1927 - 19th of March, 1996)

Elena ȚURCAN

Abstract: The article is about the life and work of Gheorghe Eșanu, popular music singer. His repertoire was vast, interpreting successfully popular songs, ballads as well as songs of Moldovan composers. He scored a separate chapter in the history of national musical culture.

Soarta l-a determinat să fie născut la Bălți, în suburbia Slobozia. Vorba unui cîntec popular „Slobozie, Slobozie cuiub de „nobili”, într-o familie de viță veche...

A lucrat acasă noaptea, puținul, cît agonisea, îl împărțea egal, căci, zicea el, „copiii se nasc pe lume numai cu drepturi și doar noi, părinții cu datoriile”. Mama era cunoscută în mahală ca iscusită gospodină de casă... A crescut, se poate spune, șaisprezece copii. Martoră e toată Slobozia-Bălți. Ion Eșanu a avut șapte copii, deloc puțin pentru două brațe de muncă. Dar dintr-o nenorocire au murit părinții a încă nouă nepoței. Cine avea să-i crească, să-i aline dacă nu familia unchiului? [1]

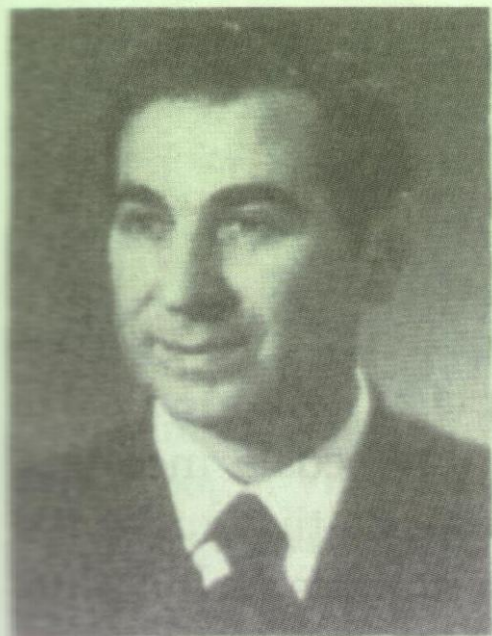
Gheorghe, avea pe atunci șase ani. Era și natural, el nu putea împărți grija părinților. Ocupația lui erau bălțile, ciresile din ograda vecinilor și multe alte năzdrăvăni, așa au crescut toți copiii. Cu o mică excepție: prindea cîntecele „din mers” și cînd se urca în virful nucului... de parcă era pe scenă. Toti tre-

<http://libruniv.usarb.md/xXx/reviste/confbib/confbib.html>

Repertoriul unic, având un diapazon extrem de larg – de la cele mai vioae și săltărețe melodii populare până la cele mai lente romanze. Strigăturile, cântecele de glumă, cele populare, lirice sunt interpretate cu măiestrie, se simt aceleleași vibrații ale sufletului. Înzestrat de natură de o rară capacitate interpretativă, el mai e și un harnic căutător, colecționar.

O voce de aur ce se lipește de suflet cu odihnitoare prospețime și de dincolo de moartea reputatului artist, un mare împătimit de bijuteriile spirituale din străbuni și un mare chemat spre a le da scilpirea lor originară.

Gheorghe Eșanu (25.04.1927–19.03.1996) – cunoscut cântăreț de muzică populară. S-a născut în Slobozia-Bălți, unde și-a petrecut copilăria și tinerețea. A început să cânte în corul bisericesc. În anii 1950–1952 a dirijat corul de copii și tineret din diferite școli ale orașului Bălți, inclusiv la Școala de Felceri și Moașe.

VASILE BOIANJIU

25 iulie 1930 Slobozia-Bălți, Moldova – 18 martie 2007, Chișinău

operator de cinematografie

A STAT LA BAZELE CINEMATOGRAFIEI MOLDOVEI

1937-1940 - Școala primară

1941-1944 - Liceul „Ion Creangă”

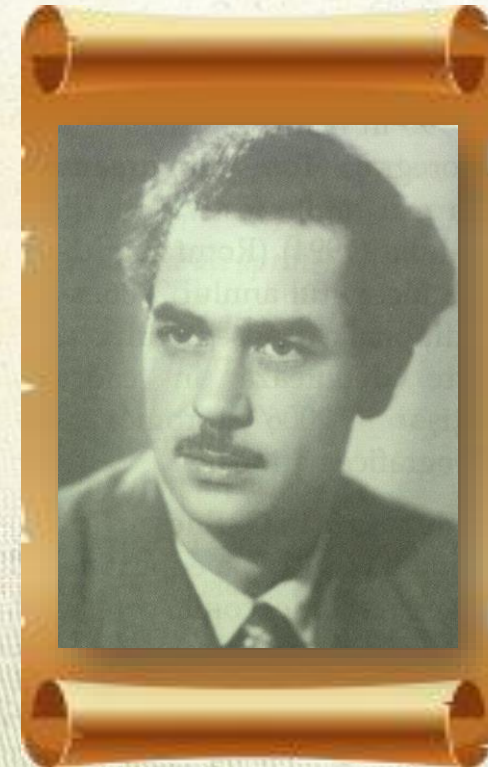
1949 - Școala medie nr. 1 Bălți

1954 - Institutul Agricol „M. Frunze” din Chișinău. Asistent regie film la Studioul de Cronică și Filme Documentare

1955-1960 - Asistent al operatorului de imagine

1961 - Operator de imagine a filmelor documentare

1963-1965 - Moscova, VGIK, Facultatea „Operator de imagine”, continuându-și apoi activitatea la studioul „Moldova-film”

1980 - Operator de imagine a filmelor de popularizare a științei.

Colaborare: Olga Ulițcaia, Petru Ungureanu, Anatol Codru, Nicolae Harin

Membru al Uniunii Cineaștilor din Moldova

1995 - Medalia „Meritul Civic”

Filmografia:

Filme documentare:

1961 - „Spartachiada DOSAAF”

1962 - „Bună ziua, copii”

1964 - „20 de ani”

1965 - „Frații prin Hristos”

1966 - „Piedestalul”

1968 - „În Moldova e sărbătoare”

1970 - „Trăiască Victoria!”

1971 - „Tiraspolul decorat cu ordin”, „Emilian Bucov”

1972 - „Fiica Volgăi și Nistrului”

1973 - „Anenii noi – acum și-n viitor”

1974 - „Tinerii prieteni ai naturii”

1975 - „Neamul pietrarilor”

<http://www.moldovenii.md/md/people/1105>

<http://www.mediapublic.md/?go=articole®iune=2&tip=3>

1976 - „Calea ferată Baikal-Amur”

1977 - „Căile memoriei”, „Comandant de armată rangul I”

1978 - „În numele omului”, „Rîbnițenii”, „Codrii”

1981 - „Alesul poporului”

1982 - „Călărași”

1985 - „Născuți de cincinal”

1987 - „Nepăsătorii”

1988 - „Parcă n-am avea hârtie”

1990 - „Codrii Moldovei”, „Marele probleme ale râurilor mici”

A filmat sute de subiecte pentru revistele cinematografice

„Moldova Sovietică” și „Viața în imagini”

Filmografie:

1957 - Moldova Sovietică - 30

1958 - Moldova Sovietică - 45 , schița „Într-un ceas bun!”

1959 - Moldova Sovietică - 48, inclusiv material pentru „Sosirea lui N. Hrușciov in Moldova”

1960 - Moldova Sovietică - 50, schița „Conștiința pătată”

1961 - Moldova Sovietică - 50

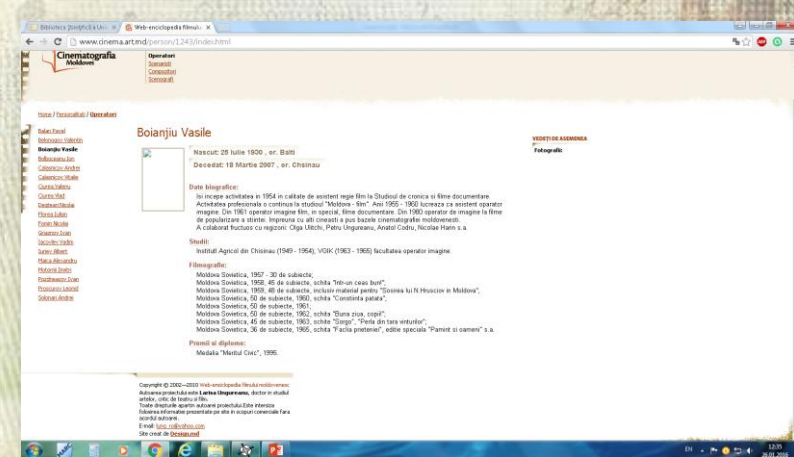
1962 - Moldova Sovietică - 50

1963 - Moldova Sovietică - 45, schițe „Sorgo”, „Perla din țara vânturilor”

1965 - Moldova Sovietică - 36, schița „Făclia prieteniei”, ediție specială „Pământ și oameni”

<http://www.cinema.art.md/>

<http://www.cinema.art.md/person/1243/index.html>

Filme sociale și didactice:

1967- „Ai grijă de ceilalți”

1968 - „Cum ne-au alimentat”

1969 - „O rută neobișnuită”

1970 - „Părintele e bolnav”

1975 - „Minunile camioanelor verzi”

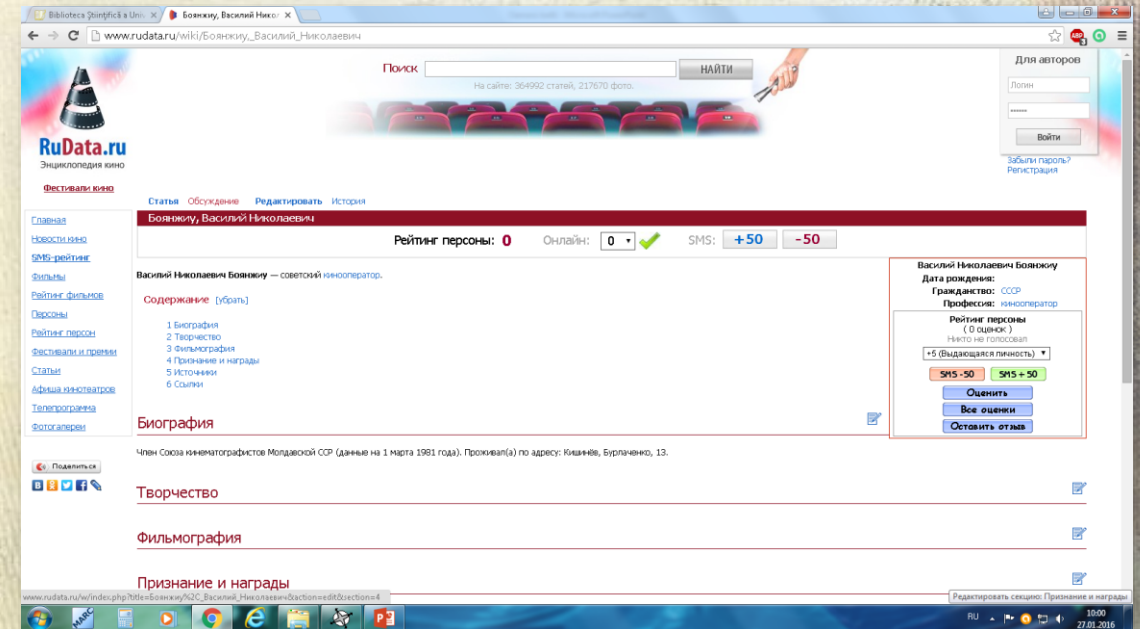
1980 - „Gospodăriilor agricole-șine industriale”

1983 - „Cultura Moldovei feudale”, didactic

1984 - „Fundamente efective în construcțiile rurale”

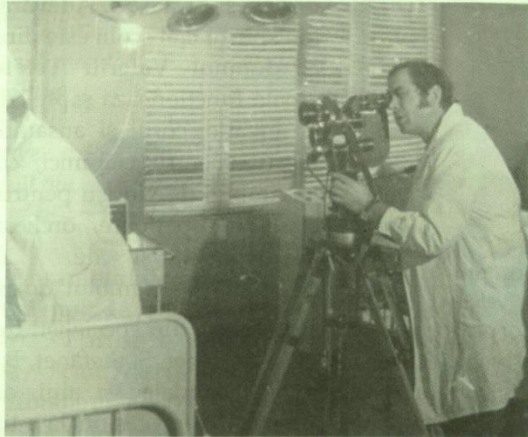
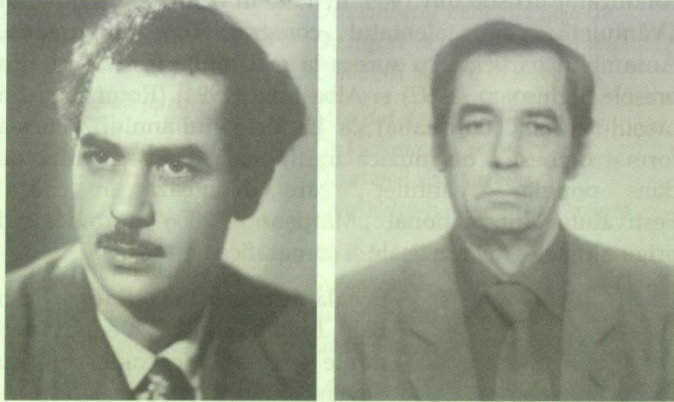
1986 - „Ocrotirea culturilor agricole de grindină”

Revista satirică „Usturici”: № 4-5, 1977; № 7, 1978; № 14-17 1979; №19, 21, 22, 23; 1980; № 25, 27, 28 1981, № 44, 1983; № 48 1984; № 59, 1985.

<http://www.rudata.ru/wiki/%>

Vasile Boiengiu s-a născut la 25 iulie 1930, în Slobozia-Bălți. Învață în școala primară (1937-1940), apoi la Liceul „Ion Creangă” (1941-1944), iar în 1949 a absolvit școala medie nr. 1 din Bălți.

Vasile Boiengiu, operator la „Moldova-Film”,
în diferite perioade ale vieții

1995. Ordinul „Gloria mincii”

Biblioteca Științifică a Univ. x Категория:Члены Союза x lex.justice.md/index.php? x
lex.justice.md/index.php?action=view&view=doc&lang=1&id=287695

DPM389/1995
ID intern unic: 287695
[Версия на русском](#)

Republica Moldova

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA

DECRET Nr. 389
din 14.11.1995

cu privire la decorarea unui grup de cinești cu ordine și medalii

Publicat : 07.12.1995 în Monitorul Oficial Nr. 68

MODIFICAT
[DP368 din 12.12.96, MO83/26.12.96](#)

În temeiul art.88 lit.a) din Constituția Republicii Moldova și al prevederilor Legii nr.1123-XII din 30 iulie 1992 "Cu privire la distincțiile de stat ale Republicii Moldova",

Articol unic. - Pentru contribuția substanțială la dezvoltarea artei cinematografice naționale, crearea unor pregnante filme artistice și documentare - de cronică, înalt Moldova:

cu ordinul "Gloria Muncii"

Balan Pavel - operator de cinema
Mursa Leonid - director producție film cu medalia "Meritul Civic"
Boiangu Vasile - operator de cinema
Carauș Profir - director producție film
Comunov Boris - regizor
Dubceac Eugenia - montator de film
Enache Ion - director producție film
Grigoriu Grigore - actor
Harin Nicolai - operator de cinema
Iacovlev Tamara - regizor

NICOLAE GLIB

10 mai 1949, Bălți

„MOLDOVEAN CA MINE NU-I”

„Și-a început cariera” la patru ani. Visa la halat alb, dar s-a trezit într-o bună zi pe scenă, în costum național.

Cânta mergând pe drum la 16 ani. A fost auzit de profesorul de muzică Vasile Scobioală care i-a zis la moment: „medicina o lăsăm, te duci pe calea cântecului”, în toi era un concurs televizat.

1966 - Orchestra de muzică populară, Sângerei, conducător artistic la căminul cultural.

1967-1971 - Școala de muzică „Ștefan Neaga”, Chișinău, Canto

1969 - Solist Orchestra Ansamblului de dansuri și muzică populară „Joc”. Primul cântec „Frunzuliță rozmarin”, muzica Gheorghe Mustea, versurile proprii. Experiență artistică utilă - colindă toată URSS. Ascultându-i pe Nicolae Sulac, Benone Sinulescu îi imită inițial

1969-1972 - Orchestra Ansamblului de muzică și dansuri populare „Joc” al Filarmonicii

1972-1985 - Orchestra de muzică populară „Folclor” a Radioteleviziunii Moldovenești

1979 - Orchestra „Folclor”. Ş-a format un stil al său

1975-1980 - Institutul de Arte „Gavriil Musicescu”, Chişinău (dirijat coral)

1985-1996 - Orchestra de muzică populară „Lautarii”. Solist Orchestra de muzică populară „Mugurel”, „Busuioc moldovenesc”

Rodnici i-au fost anii în Orchestra „Folclor” (1972-1985), unde în fonoteca RadioTV a lăsat cântece, pe care astăzi le ascultă o lume. Novice în abordarea dialogului musical, minunatul duet Nicolae Glib - Valentina Cojocar, care a dat viață unor cântece, ce s-au menținut în topul preferințelor ani de zile. Duetul a fost cel mai stabil, productiv în muzica populară.

Și-a îngrijit de repertoriu ca de propriul ogor. Este, cea mai de preț zestre pe care o are în afară de inconfundabila-i voce cu care l-a înzestrat Dumnezeu. Venit la „Lăutarii” a îndrăznit primul să apară în scenă cu căciulă de cârlan.

1999-2003. Pepeni, Sângerei, primar, apoi viceprimar. Cântă în România și Republica Moldova - la concerte, nunți și ceremonii de familie. „Tot cu cântecul mă țin. L-am luat pe, Isidor, să cântăm împreună. Mai am un fecior - Viorel, vrem să promovăm șlagărele vechi”.

Tot cu cânte: X

colae-glib-tot-cu-cantecul-ma-tin...-29506.html

INTERVIU
Donbasul, văzut prin ochii unui tânăr basarabean: „Am incremenit, mi-a fost rușine și m-a durut foarte mult”

Vox POPULI. Nu e bine că s-a intrat în Parlament

GALERIE FOTO DE RAMIN MAZUR: Protestul din Chișinău văzut de fotojurnalistul TIMPUL

Exercițiu memorie ajuns lib democra anti-comu

MUZICA 14 Decembrie 2011, ora 05:18 Din ediția print

Nicolae Glib: Tot cu cântecul mă țin...

PRINT MARIME FONT

Născut la 10 mai 1949, în comuna Pepeni, plasa Sângerei, județul Bălți. Studiază la Școala de muzică „Ștefan Neaga” (1976-1971) și la Institutul de Arte „Gavriil Musicescu” din Chișinău.

Stiri pe scurt

<http://www.timpul.md/articol/nicolae-glib-tot-cu-cantecul-ma-tin%E2%80%A6-29506.html>

2009 - Palatul Național. Spectacolul „Hai, prieteni, la mulți ani!”, lansarea CD-ului „Frumoasă-i viața la țară”.

Prezent în topurile postului de radio Iasi. Acompaniat de orchestrele „Rapsozii Botoșanilor” (Botoșani), „Ciprian Porumbescu” (Suceava), „Balada” (Iasi).

1980 - Artist emerit al R. Moldova

1990 - Artist al poporului din R. Moldova

1993 - Medalia „Meritul Civic”

1996 - Ordinul „Gloria Muncii”

2010 - „Ordinul Republicii”.

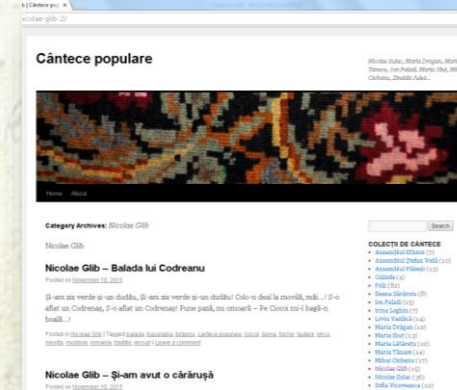
Filmografie:

1980 - Cântă Nicolae Glib, „Telefilm-Chișinău”

1982 - Duete vocale, „Telefilm-Chișinău

„Cântecul – acesta ni-i leacul. Cânt pentru oamenii care mă înțeleg și iubesc folclorul. Căci de la ei am auzit melodiile, de la ei am deprins a cânta...”

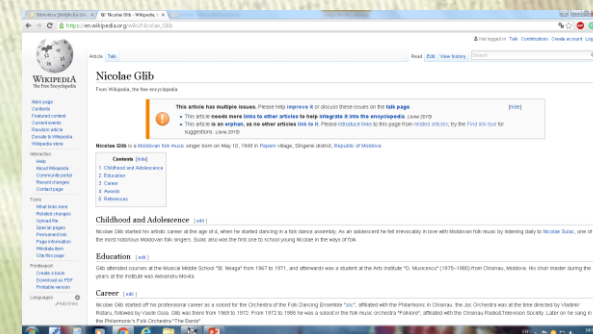
Turnee: Italia, America Latină, Mexic, Peru, Brazilia, Madagascar, Franța ...

<http://sergiudo.com/category/nicolae-glib-2/>

<https://www.youtube.com/watch?v=lcD-tvLR2-A>

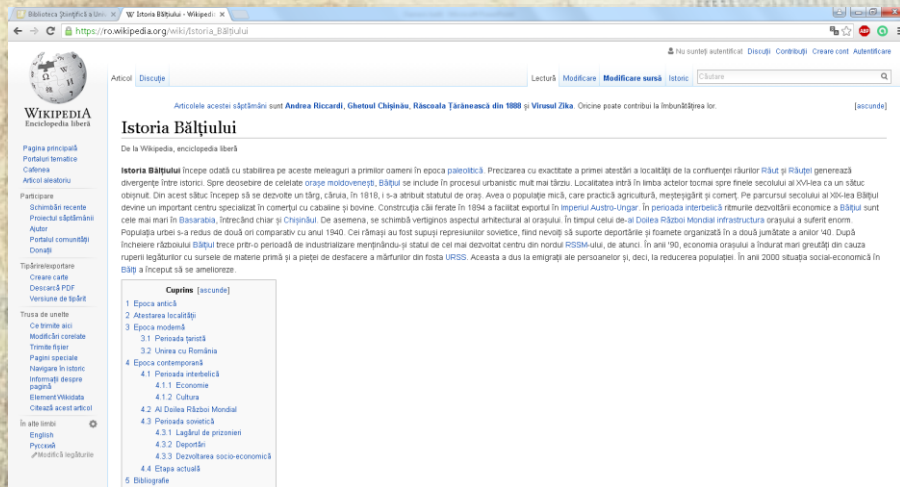

https://en.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Glib

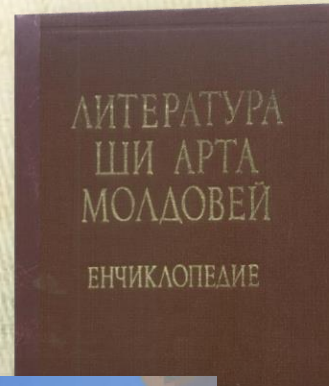
Din istoria Bălțului:

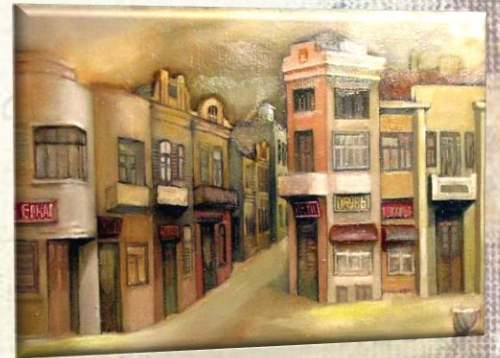
„Pe scena teatrului Scala au evoluat bălțenii Iza Kremer, cântăreață de muzică ușoară (soprano), care a rămas în memoria contemporanilor ca cea mai strălucită stea pe care a dat-o Basarabia în acest gen de activitate, Eugenia Babad-Cioculescu - cântăreață de operă mezzosoprană, Sigismund Zalevschi, bas-bariton; actotrii - Răutu, Vasterman, Ardatov, Mărgulescu etc.

Publicul bălțean i-a răsplătit cu aplauze furtunoase pe vestita Maria Tănase, marea actriță Maria Filotti, genialul George Enescu; „veșnicul tânăr” Gică Popescu”.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_B%C4%83l%C8%9Bului

BIBLIOGRAFIE

1. BUZILĂ, Serafim. *Interpreți din Moldova : lexicon encicl. (1460-1960)*. Ch. : ARC, 1996. 480 p. ISBN 9975-928-02-1
2. CHISELIȚĂ, Vasile. *Lăutarul bălțean Costache Parno (Parnău) și caietul său de note: tendințe culturale în repertoriul muzical popular din Basarabia la început de secol* [on-line] [citată 04.02. 2016]. Disponibil: http://www.academiaromana.ro/ief/doc2013/anuar2012IEF/23_VasileChiselita.pdf
3. CHISELIȚĂ, Vasile. Manuscrisul lăutarului bălțean Costache Parno... In: *Realități culturale*. 2015, nr. 8(50), pp. 21-24
4. COSMA, Viorel. *Texte și documente inedite. Istoria muzicii românești în autobiografii* [on-line] [citată 03.02. 2016]. Disponibil: <http://www.ucmr.org.ro/Texte/RV-3-2014-7.pdf>
5. *Cultură și învățământul în sec. xix – începutul sec: xx* [on-line] [citată 05.02. 2016]. Disponibil: <http://www.jobs-centre.eu/ro/content/descriere-istoric-regiune-balti/page/0/1>
6. DĂNILĂ , Aurelian. *Basasarabeantul Sigizmund Zalevschi și opera română* [on-line] [citată 04.02. 2016]. Disponibil: <http://www.akademos.asm.md/files/Bas-Basarabeantul%20Sigizmund%20Zalevschi%20si%20opera%20romana.pdf>
7. GLIB, Nicolae. Tot cu cântecul mă țin [on-line] [citată 08.02. 2016]. Disponibil: <http://www.timpul.md/articol/nicolae-glib-tot-cu-cantecul-ma-tin%E2%80%A6-29506.html>
8. STAVILĂ, Tudor. *Eugenia Maleșevschi / Tudor Stavilă*. - Ch. : ARC. 88 p. : il. ISBN 9975-61-263-6
9. ȘPITALNIC, Sara. *Evreii în literatura, arta și știința Moldovei : îndreptar*. - Ch., 1995. pp. 163- 164
10. ȚURCAN, Elena. Costache Parno - vestitul lăutar din Bălți In: *Confluente bibliologice*. 2012, nr 4, pp. 59-63
11. ȚURCAN, Elena. Gheorghe Eșanu - logodnic fidel al cântecului popular (25 aprilie 1927 – 19 martie 1996). In: *Confluente bibliologice*. 2013, nr 1, pp. 104-109
12. ȚURCAN, Elena. Nicolae Răutu – actor al scenei și filmului. In: *Confluente bibliologice*. 2012, nr 4, pp. 83-87
13. *Иза Крамер* [on-line] [citată 11.02. 2016]. Disponibil: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%>

REALIZAT DE:
Elena ȚURCAN, bibliotecar
Silvia CIOBANU,
șef Centrul Marketing, Activitate editorială
BȘ USARB